გაზეთი დაარსებულია 1918 წელს.

სამშაბათი, 31 იანვარი, 2006 წელი.

№20 (5358)

იმისთანა წმინდა ხაქმეში, ტოგოტიც ბოჭდეუტი სიტყვაა, ტყუიოებით და ჭოტებით ბუტთის გაფანა ყეოლა უკადბისდბაზე უხამაგლესია.

საქართველოს რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@gol.ge | ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika | ჩვენს გაზეთს კითხულობენ აშშ-ში, გერმანიაში, რუსეთში, პოლანდიაში, საფრანგეთში, უკრაინაში, ისრაელსა და სხვა ქვეყნებში. | ფასი 50 თეთრი.

გზავნილზე ხელმოწერაც დანაშაული ყოფილა?!.

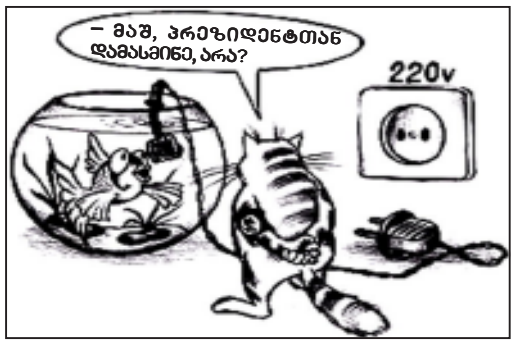

მის აღმატებულებას, საქართველოს პრეზიდენტს, ბატონ მიხეილ სააკაშვილს

იხ. მე-3-4 გვ.

იყიდება სინდის-ნამუსი, რა იქნება შემდეგ?

იხ. მე-6 გვ.

გაიგეთ?!

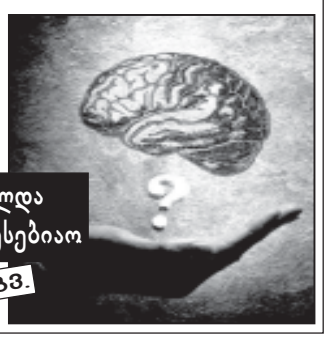

მგონი, ვიღაცა ალიელი მაჭავარიანი ჯილდა პრეზიდენტს პრესის ინსპექტორად გაუმწესებიაო

იხ. მე-3 გვ.

◎ ინფორმაცია

„თბილგაზი“ სიფრთხილისკენ მოგვიწოდებს

„თბილგაზმა“ დედაქალაქის გაზმომარაგება განაახლა. კომპანიას შემუშავებული აქვს სქემა, რომლის მიხედვითაც მომხმარებელი გუნებრივ აირს მიიღებს.

საზოგადოებაში განაცხადეს, რომ გუშინ გუნებრივი აირი საბურთალოზე – გოთუას, ნუცუბიძის, ჯაზებების ძუძებზე მიიღეს. ჩაირთვება ვაჟე და გაგეში, მთაწმინდა-ოქროსანა.

გუნებრივი გაზის მიწოდება განახლდება გლდანის პირველ, მეორე და „ა“ მიკრორაიონებში; ვაზისუბნის პირველ, მეორე, მესამე, მეოთხეს პირველ და მეოთხეს მეორე მიკრორაიონებში; ვარკეთილის ზემო ჯლატოზე.

გუნებრივი გაზი გუშინ აგრეთვე მიიღეს ჩულურეთის რაიონში – გრანელის, ოსიაურის, იარალოვის, ლენტეხის, ჩერქეზიშვილის, გოცირიძის, არაგვისპირელის, აჯამეთის, ჩიქობავას, გორკის, ადიბენის, ალმაშენებლის, წინამძღვრიშვილისა და ჯავახიშვილის ქუჩებზე მცხოვრებმა აბონენტებმა.

კრწანისში გუნებრივი გაზით დაიტვირთა ხეივნის, ხარფუხის ქუჩები და ზემო და ქვემო ფონიჭალა. გუნებრივი გაზის მიწოდება განახლდება წერეთლის გამზირზე, ლილის პირველ, მეორე, მესამე და მეოთხე კვარტალებში. გაზის მიწოდება აღუდგა თემის დასახლების ნაწილსაც.

– გუნებრივი აირით თბილისის სრულ დატვირთვას ჩვეულებრივ პირობებში ერთი თვე სჭირდება, თუმცა შექმნილი საგანგებო მდგომარეობის გამო, „თბილგაზში“ რამდენიმე მოგილური ჯგუფი მუშაობს, რომლებიც შეეცდებიან დედაქალაქის გაზით სრული დატვირთვა 5-6 დღეში უზრუნველყონ, – განაცხადეს „თბილგაზში“.

კომპანია მომხმარებელს კვლავ აფრთხილებს, რომ უსაფრთხოების მიზნით გაზის ონკანები დაკეტონ.

დაცვა ახლა გააძლიერეს

ტერაქტის შემდეგ აღდგენილ მოზდოკი-თბილისის გაზსადენს ჩრდილოეთ ოსეთის შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გაძლიერებული დაცვა დაუყენა. რეგორც უწყების პრეს-სამსახურის ხელმძღვანელმა ისმელ ბაოევა ჟურნალისტებს აცნობა, „ინტერტიტიული ობიექტების უსაფრთხოების შესახებ ქვეყნის პრეზიდენტის განკარგულების შესაბამისად, რესუბლიკის შინაგან საქმეთა მინისტრმა სერგეი არენინმა გაზსადენის დაცვა არასაუწყებო დაცვის საამართველოს დაავალა“. თუმცა ჩრდილოეთ ოსეთის შინაგან საქმეთა სამინისტროში მიიჩნევენ, რომ მაგისტრალური გაზსადენის დაცვა მილიციასთან ერთად „გაზპრომის“ ხელმძღვანელობამაც უნდა უზრუნველყოს.

გუშინ აღდგენითი სამუშაოს ადგილი მოზდოკიდან, სტავროპოლიდან და მინერალური წყლებიდან შემოტანილმა მთელმა ტექნიკამ დატოვა. მოსწონილია გაზსადენის დაცვაც, რომელსაც აქამდე ჩრდილოეთ ოსეთის „ომონი“ ახორციელებდა.

ინტერპრესნიუსი

◎ პანორამა

იტალიის პრემიერ-მინისტრმა სილვიო ბერლუსკონიმ განაცხადა, რომ თავს შეიკავებს სასიყვარულო ურთიერთობებისგან მიმდინარე წლის 9 აპრილამდე – იტალიის პარლამენტის არჩევნების დღემდე. ამ 69 წლის პოლიტიკოსს ძალზე უყვარს იმის ხაზგასმით აღნიშვნა, თუ რა გაჭირვებით ახერხებს იგი სექსისგან თავის შეკავებას.

* * *

„ნიუსუიკის“ მიერ გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, შეერთებულმა შტატებმა დაიწყო საიდუმლო მოლაპარაკება ერაყელ მეამბოხეებთან. როგორც გაზეთი წერს, მეამბოხეები გამოთქვამენ თავიანთ მოთხოვნებს, ამერიკელთა სამხედრო სარდლობის წარმომადგენლები კი ჯერჯერობით მათ მხოლოდ „ევაჭრებიან“.

იხ. მე-2 გვ.

სათვალავში არავინ გვაგდებს. იქნებ ასეც სჯობდეს

იხ. მე-7 გვ.

◎ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

მოსკოვთან კონფლიქტის პირობებში, აფხაზეთის მიმართ საქართველო ხაზგასმულად რბილ პოლიტიკას ახორციელებს

საქართველოს პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა ქართულ-აფხაზური მოლაპარაკებაზე თავისი სპეციალური წარმომადგენელი, თბილისში მოქმედი აფხაზეთის ავტონომიური რესუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარე ირაკლი ალასანია გასულ კვირას შეერთებულ შტატებში მივლინა. პრეზიდენტის ემისრის ვიზიტი დასახლებითი ორ კვირას გასტანს – ალასანიას დაევალა გაგარკვიოს რაც შეიძლება მეტი შეხვედრა ამერიკის პოლიტიკური და საძმიანი წრეების წარმომადგენლებთან, რომლებსაც მან უნდა შესთავაზოს ქართულ-აფხაზური კონფლიქტის მოწესრიგების გზების პრინციპულად ახალი ხედვა. გარდა ამისა, სააკაშვილის სპეციალური წარმომადგენელი ამ თემისადმი მიძღვნილ მოსასენებას გააკეთებს გაეროს უშიშროების საბჭოს სხდომაზეც, რომლის შედეგების მიხედვითაც გათვალისწინებულია ამ კონფლიქტის ზონაში შექმნილი ვითარების შესახებ უშიშროების საბჭოს მორიგი რეზოლუციის მიღება.

იხ. მე-6 გვ.

მნიშვნელოვანი მოლაპარაკება ირანის ატომის შესახებ

იხ. მე-5 გვ.

ქუთაისელები უკვე ახალ მავთულებს ელოდებიან ვიდეოთვალთვალისთვის

იხ. მე-3 გვ.

◎ აქტუალური თემა

შედეგი ვერ გათვალეს

მიუხედავად იმისა, რომ დღეს საქართველოს ხელისუფლება აცხადებს, გაზსადენი არ გაიყიდებაო, მაინც გაუგებარია, გაიყიდება თუ არა, რადგან ბენდუქიძე სულ სხვა რამეს ამბობს. ხომ არ შეიძლება სახელმწიფო მინისტრი პრეზიდენტის საწინააღმდეგოს ამბობდეს? ალბათ, ეს ადამიანი უფრო თავის აზრს გამოხატავს, ვიდრე სახელმწიფოს მიდგომას ამ საკითხის მიმართ.

მაგისტრალური გაზსადენის შესაძლო პრივატიზებასთან დაკავშირებით, კახა ბენდუქიძის თებერვლის დასაწყისში პარლამენტში, მთავრობის საათზე მოუწევს მოსვლა. დეპუტატები ბენდუქიძის რუსული გიზნესის ლობირებაში ადანაშაულებენ და პარლამენტში მისთვის უნდოლოლობის საკითხის დასმასაც აპირებენ. ოპოზიციონერი დეპუტატები საგაზაფხულო სესიის პირველსავე სხდომაზე, ასევე სამთავრობო საათზე, პრემიერ-მინისტრისა და ენერგეტიკის მინისტრის გამოცხადებასაც მოითხოვენ.

კახა კუკავა, „კონსერვატიული პარტიის“ ლიდერი:

„ქვეყნისთვის ენერგეტიკული დამოუკიდებლობის უძონლობის შემთხვევაში გასათვალისწინებელია, თუ საიდან ილებს ენერგორეს ურსებს სახელმწიფო. მთელი ხუთი წლის მანძილზე გვესმოდა, რომ საქართველო ირანიდან გაზს ვერ მიიღებდა, რადგან არ არსებობდა ინფრასტრუქტურა, რომლის საშუალებითაც საქართველოსთვის ირანული გაზის მიღება შესაძლებელი იქნებოდა – არადა, დღეს საქართველოს ხელისუფლება ირანიდან გაზის იმპორტთან დაკავშირებით მოლაპარაკებებს წარმატებით ამთავრებს. მაშ, რატომ ლაპარაკობდნენ აქამდე იმაზე, რომ არ არსებობდა ინფრასტრუქტურა? რა გაზს იღებს საქართველო, არის ეს მართლაც ირანული, თუ რუსული გაზი?“

„დემოკრატიული ფრონტი“ სამთავრობოსაათზე ამის გარკვევას შეეცდება.

ასეა თუ ისე, საქართველოს გაზის მიწოდება აღუდგა. რუსული გაზის მიწოდების პარალელურად საქართველო ირანულ გაზსაც მიიღებს. როგორ მოხდება ამ გაზის გადანაწილება, ეს უახლოეს დღეებში გაირკვევა.

ექსპერტთა ერთი ნაწილის აზრით, ენერგოუსაფრთხოების სამეფიდოგოების თემამ გამოიწვია. კერძოდ, რუსეთის სამხედროებს უმარავი მიზეზი აქვთ იმისთვის, რომ აბრესიულად იყვნენ განწყობილი არა მარტო საქართველოს ხელისუფლების მიმართ, არამედ თავისი ხელისუფლების მიმართაც, რადგანაც მოახლოვდა სამეფიდოგოების გაყვანის ვადა და ოფიციალური მოსკოვი ამის წინააღმდეგ არ მიდის. ექსპერტები აქ უფრორუსი საგხედროების კვალს ხედავენ, ვიდრე ეთქვათ, რუსეთის ცენტრალური ხელისუფლების. მათი აზრით, ძალიან რთული სათქმელია, რომ ეს რუსეთის ცენტრალური ხელისუფლების გაკეთებულია და ბრძანება გაცემულია კრემლიდან. რაღაც ლონისძიებას რომ გეგმავ, ჯედეგზე უნდა იყოს გათვლილი. ამ შემთხვევაში არავითარი შედეგი არ არის, – მიანიჭოთ ექსპერტებს.

ერთი რამ კი ცხადია: ავი ჩანაფიქრის ავტორებმა, ვინც არ უნდა იყოს ისინი, ჯედეგი მართლაც ვერ გათვალეს – სოციალურ აფეთქებას ვერ მიაღწიეს. ვერ გათვალეს თუნდაც ის, რომ ამ დღეების განმავლობაში საქართველო მსოფლიოს ცენტრალური ინფორმაციო საგენტოების ნომერ პირველი მსჯელობის საგანი გახდა. რაც მთავარია, ამ ინციდენტმა ხელისუფლება დაარწმუნა, ასეთ კრიზისულ მდგომარეობაში რომ არ აღმოჩნდეთ, უნდა არსებობდეს ენერგორესურსების მომარაგების ალტერნატიული გზები. რუსეთს საქართველოზე ზემოქმედების ენერგეტიკული პერაკეტი არ უნდა გააჩნდეს. ეს არის მართლაც მნიშვნელოვანი, თორემ აბა, რა აზრი აქვს, ერთი მხრივ, ანტირუსულ ფრაზეოლოგიას ვიყენებდეთ, მეორე მხრივ, ამის პარალელურად კი სტრატეგიულ ობიექტებს რუსეთს ხელში ვუგდებდეთ?

მზია გელენავა

◎ თანამშრომლობა

ახალი შრომის კოდექსი უცხოელებმაც დაიწუნეს

პარლამენტში შემოდგომაზე დაწუნებულ შრომის კოდექსს ხელახლა განსახილველად გაზაფხულზე გაიტანენ. მანამდე კი „ბენდუქიძის პროექტად“ წოდებულ კანონში, რომელსაც ექსპერტებმა ყოველად უვარგისი უწოდეს, უსარავ შესწორებებს შეიტანენ. ქართველ სპეციალისტებს ამისთვის რჩევებს უცხოელებიც მისცემენ.

მთავრობის მოწვევით ამ დღეებში საქართველოში შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის წარმომადგენლები ჩამოვიდნენ. მათ შეხვედრები ჰქონდათ პარლამენტის თავმჯდომარესთან, მინისტრებთან და სხვადასხვა ორგანიზაციის მუშაკებთან. ხელისუფლების წარმომადგენლებთან მათი შეხვედრის ძირითადი მიზანი სხვადასხვა საკითხთან დაკავშირებით საქართველოს პროფესიული კავშირის პოზიციის მხარდაჭერა იყო.

თავდაპირველად შსო-ს ადამასრულებელი დირექტორი კარი ტაპიოლა, რეგიონალური დირექტორი ფრიდრიხ გატლერსი და სუბრეგიონალური ოფისის დირექტორი ვერნერ ბლენკი საქართველოს პროფესიული კავშირების გაერთიანების თავმჯდომარეს ირაკლი პეტრიაშვილთან განაცხადა: – მათი მიზანია ორმხრივი ურთიერთობის განვითარება, პროფკავშირების მუშაობის გააქტიურება და ახალი პროგრამების შემუშავება. ასევე, რეკომენდაციების მიცემა შრომის კოდექსზე, რათა რაც შეიძლება მეტად იყოს მასში ადამიანთა უფლებები დაცული.

პროფკავშირების თავმჯდომარემ ირაკლი პეტრიაშვილმა კი აღნიშნა, რომ მეტი ყურადღება გამახვილდა არსებულ შრომის კანონზე, რომელიც უცხოელების აზრით ეწინააღმდეგება საერთაშორისო ორგანიზაციების მიერ აღიარებულ კონვენციებს. ამიტომ, ახალ პროექტში აუცილებლად უნდა ჩაიდოს ის პუნქტები, რითაც დაცული იქნება მომსახურეთა უფლებები, კერძოდ ძალთა დეკრეტული შვებულება, გიულეტენი და სხვა. მომზადდეს კანონპროექტში მთლიანად იგნორირება ულია მშრომელთა უფლებები.

ჩვენ, როგორც ამ ორგანიზაციის წევრი ქვეყანა, ვალდებული ვართ მივიღოთ ეგული რეკომენდაციები ბავშვთა ვალისწინოთ, რაც, სამწუხაროდ, აქამდე არასოდეს მომხდარა.

ამასთან, ირაკლი პეტრიაშვილმა დასძინა, რომ თითოეულ დასაქმებულ ადამიანზე ზრუნვა და მათი ინტერესების

აშვილს შეხვდნენ, ისაუბრეს ურთიერთთანამშრომლობაზე, შრომის კანონთა კოდექსზე და საერთაშორისო ურთიერთობის რეფორმაზე.

შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის მთავარი ოფისი ჟენევაშია, მასში საქართველოს პროფკავშირები რამდენიმე წლის წინათ გაწევრიანდა, თუმცა ოფიციალური ვიზიტით მათი წარმომადგენლები ჩვენს ქვეყანაში პირველად იმყოფებიან.

რეგორც ჟურნალისტებთან საუბრისას ალმასრულებელმა დირექტორმა კარი ტაპიოლამ განაცხადა: – მათი ინფორმაციით, ორმხრივი ურთიერთობის განვითარება, პროფკავშირების მუშაობის გააქტიურება და ახალი პროგრამების შემუშავება.

ასევე, რეკომენდაციების მიცემა შრომის კოდექსზე, რათა რაც შეიძლება მეტად იყოს მასში ადამიანთა უფლებები დაცული.

პროფკავშირების თავმჯდომარემ ირაკლი პეტრიაშვილმა კი აღნიშნა, რომ მეტი ყურადღება გამახვილდა არსებულ შრომის კანონზე, რომელიც უცხოელების აზრით ეწინააღმდეგება საერთაშორისო ორგანიზაციების მიერ აღიარებულ კონვენციებს. ამიტომ, ახალ პროექტში აუცილებლად უნდა ჩაიდოს ის პუნქტები, რითაც დაცული იქნება მომსახურეთა უფლებები, კერძოდ ძალთა დეკრეტული შვებულება, გიულეტენი და სხვა. მომზადდეს კანონპროექტში მთლიანად იგნორირება ულია მშრომელთა უფლებები.

ჩვენ, როგორც ამ ორგანიზაციის წევრი ქვეყანა, ვალდებული ვართ მივიღოთ ეგული რეკომენდაციები ბავშვთა ვალისწინოთ, რაც, სამწუხაროდ, აქამდე არასოდეს მომხდარა.

ამასთან, ირაკლი პეტრიაშვილმა დასძინა, რომ თითოეულ დასაქმებულ ადამიანზე ზრუნვა და მათი ინტერესების

◎ ინფორმაცია

დედაქალაქი ნელ-ნელა „გაზისებრ“ მდგომარეობაში შედის

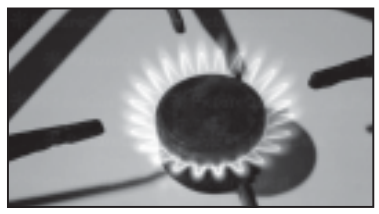

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ზურაბ ნოღაიდელი და დედაქალაქის მერი ბიბი უგულავა 30 იანვარს ვაზისუბნის მესამე მიკრორაიონში გუნეგრივი გაზის გაშვების პროცესს პირადად დაესწრნენ.

პრემიერ-მინისტრის განცხადებით, რუსეთიდან გუნეგრივი გაზის მოწოდება გუშინ 09 საათიდან განახლდა. მისივე თქმით, გაზის იმპორტი გუშინწინ უნდა დაწყებულიყო, თუმცა, გარკვეული ტექნიკური მიზეზების გამო, გუნეგრივი გაზის მოწოდება მხოლოდ გუშინ აღდგა.

პრემიერ-მინისტრის შეფასებით, საქართველოსთვის ძალიან მნიშვნელოვანია ის ფაქტი, რომ გაზმომარაგება სამი წყაროდან – რუსეთიდან, აზერბაიჯანიდან და ირანიდან ხორციელდება. მისივე თქმით, გუშინ გაზი დაახლოებით 700 კორპუსს მიეწოდა.

„მწვანეები“ საგაზაფხულოდ „ამწვანდებიან“

„საქართველოს მწვანეთა პარტია“ თებერვალში მოძრაობის ლიდერის და გამგეობის არჩევნების ჩატარებას გეგმავს. მიუხედავად იმისა, რომ კონგრესის ჩატარების ზუსტი თარიღი ჯერჯერობით უცნობია, „მწვანეები“ მოძრაობის წევრთა ხელახალ რეგისტრაციას უკვე დღეიდან იწყებენ.

„მოვავლის სახლს“ – კეთილი მოვავალი

არასამთავრობო ორგანიზაცია „კულტურული ინტეგრაციის ცენტრი“ მზრუნველობას მოკლებულ ბავშვებს ტანსაცმლით დაეხმარა. 60 ბავშვზე გაითვლილი ტანსაცმელი ორგანიზაციის ხელმძღვანელებმა „მოვავლის სახლში“ გუშინ მიიტანეს. ბავშვთა სახლში ამჟამად 45 აღსაზრდელი იმყოფება.

ორგანიზაციის ხელმძღვანელმა ლეანა კიკვიძემ განაცხადა, რომ „კულტურული ინტეგრაციის ცენტრი“ ახლახან ჩამოყალიბდა და ეს მათი პირველი საქველმოქმედო ღონისძიებაა.

პასპორტებს მოქალაქეები ყველა ბიუროში მიიღებენ

იუსტიციის სამინისტროში განაცხადეს, რომ საქართველოს მოქალაქის ახალი პასპორტის გაცემა თბილისის მასშტაბით სამოქალაქო რეესტრის ყველა ტერიტორიულ ოფისში მიმდინარეობს. 30 იანვრიდან ახალი სიმბოლიკიანი პასპორტის გაცემა სამოქალაქო რეესტრის რუსთავის ტერიტორიულ ბიუროშიც დაიწყო. სამოქალაქო რეესტრის დეპარტამენტის უფროსის მოადგილის გიორგი ვაშაძის ინფორმაციით, ამ დროისთვის საქართველოს მოქალაქეებზე 500-ზე მეტი ახალი პასპორტია გაცემული. განახლებული პასპორტი იუსტიციის მინისტრმა გია ქავთარაძემ პირველად 23 იანვარს მოქალაქე ნესტან საბაძს გადასცა. ახალი პასპორტი

საფრანგეთში იგეგმება და გაყალბებისგან მისი დაცვის ხარისხი საერთაშორისო სტანდარტებს შეესაბამება. პასპორტის გარეკანზე წარწერა „საქართველოს რესპუბლიკა“, კონსტიტუციაში ჩვენი ქვეყნის სახელის შესაბამისად, „საქართველოთი“ შეიცვალა, აქვეა გამოსახული საქართველოს ახალი გერბი. პასპორტის ფურცლებს აფრენენს საქართველოს ხედები, ქართული ჩუქურთმები, ისტორიული ძეგლები, საქართველოს დროშა და რუკა. პასპორტის ყოველ ფურცელს უნიკალური დამცავი ნიშანი აქვს.

პასპორტის მისალებად დაწესებული სახელმწიფო გაჟი - 35 ლარი უცვლელი რჩება, ხოლო ვირადობის მოწმობა კვლავაც უფასო იქნება. პასპორტისა და ვირადობის მოწმობის ჩვეულებრივი წესით მილება მოქალაქის საბუთების ჩაბარებიდან მათივე დღეს შეეძლება. 2006 წლის 3 თებერვლიდან სამოქალაქო რეესტრის ოფისებში ახალი მოქალაქეობა დაინერგება – ბარკვეული საფასურის გადახადის შემთხვევაში, მოქალაქის პასპორტის მილება დაჩქარებულ ვადაში შეეძლება.

რეგორია ის პრივატიზაცია, ხალხს რომ არ უნდა?

გარდაბნის რაიონის კალინინოს საკრებულოში შემავალი 5 სოფლის აზერბაიჯანელი ეროვნების მოსახლეობამ გუშინ გარდაბანში მიწის მოთხოვნით საპროტესტო აქცია გამართა. აქციის მონაწილეები კალინინოს საკრებულოს თავმჯდომარის გადადგომას მოითხოვდნენ და აცხადებენ, რომ სოფლის მოსახლეობას საკმარისი რაოდენობის მიწის პრივატიზაციის საშუალება არ აძლევენ.

გარდაბნის რაიონის გამგეგლის მოვალეობის შემსრულებელი დავით მალრაძე აქციის მონაწილეებს შეხვდა. მან ინტერპრესნიუსთან საუბარში განაცხადა, რომ მოსახლეობა ერთი ჰექტარი მიწის პრივატიზაციას მოითხოვს, ნახევარ ჰექტარზე კი უარს აცხადებს.

ინტერპრესნიუსი

◎ კანონმდებლები

დეპუტატები სტრასბურგიდან დაბრუნდნენ

საქართველოს საპარლამენტო დელეგაცია სტრასბურგიდან დაბრუნდა, სადაც ქართველი დეპუტატები ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის ბიუროს სხდომას ესწრებოდნენ. დელეგაციის შემადგენლობაში იყვნენ: გიგა ბოკერია, ლევან ბერძენიშვილი, ფიქრია ჩიხრაძე და ელენე თევდორაძე.

როგორც ელენე თევდორაძემ მედიანიუსს განაცხადა, ევროსაბჭოს მონიტორინგის ჯგუფის მომხსენებლებმა მატიანი ირაშმა და ევგენი კირილოვმა საქართველოში განვითარებული პროცესებზე სასამოდ დადებითი დასკვნა წარადგინეს. „მე ვიტყოდი, რომ საქართველოს საკითხი ევროსაბჭოში ტრიუმფალურად გავიდა, თუმცა ევროსაბჭოს ექსპერტებმა მაინც განგვიცხადეს, რომ, ბოლოს და ბოლოს, დაგვეხვეწა საარჩევნო კანონმდებლობა და გადაგვწყვიტა 7-პროცენტიანი ბარიერის დაწევის საკითხი. განსაკუთრებით აღსანიშნავია გიგა ბოკერიას გამოსვლა სხდომაზე, სადაც მან აღნიშნა, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე არსებულ სეპარატისტულ რეჟიმებში თანამდებობებზე რუსეთის მოქალაქეები იწინაშეზიანენ და საერთოდაც, რუსეთი ხელს უშლის კონფლიქტების მოგვარებას“, – განაცხადა თევდორაძემ.

მისივე თქმით, ბოკერიას გამოსვლას საკმაოდ მწვავე რეაქცია მოჰყვა რუსეთის დელეგაციის მხრიდან. კერძოდ, რუსეთმა განაცხადეს, რომ მათი ძმეძალა რჩება საქართველოს ტერიტორიაზე არსებულ კონფლიქტის ზონებში მშვიდობის გარანტად. „ეს აბსოლუტურად უეჭველ გამოსვლა იყო, რომელსაც არავინ არ მიუქცია ყურადღება“, – განაცხადა თევდორაძემ.

ოპოზიცია „სტრასბურგის შედეგით“ უკმაყოფილოა

პარლამენტის ფრაქცია „დემოკრატიული ფრონტი“ წევრი ლევან ბერძენიშვილი, რომელიც საქართველოს საპარლამენტო დელეგაციასთან ერთად სტრასბურგში ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის პიურის სხდომას ესწრებოდა, აცხადებს, რომ ევროსაბჭოში საქართველოს საკითხის განხილვამ ულიანალამ რაინარა. რეგორც ბერძენიშვილმა განაცხადა, მას უკვირს ფრაქციის ზოგიერთი წევრის განსაკუთრებული ალფრთოვანება ევროსაბჭოს სხდომით. „კარგი ის იქნებოდა, რომ ევროსაბჭოს მოეხსნა მონიტორინგი და ელიარებინა, რომ საქართველო დაადგა დემოკრატიის გზას, ამიტომაც არანაირ ტრიუმფზე და წარმატებაზე საუბარი არ შეიძლება. პირიქით, მოგახსენებლებმა მიგვითითეს, რომ საქართველოს არა აქვს შესრულებული ორი ვალდებულება, კერძოდ, ჩვენი ქვეყანა არ არის მიერთებული ტრანსსასაზღვრო ხელშეკრულებასთან და ეროვნული უმცირესობის ენების დაცვის კონვენციასთან. აღნიშნული ხელშეკრულებების რატიფიცირება პარლამენტმა 2005 წლის სექტემბერში უნდა მოეხდინა“, – განაცხადა ბერძენიშვილმა.

ოპოზიციონერი დეპუტატის განმარტებით, ევროსაბჭოს სხდომაზე საქართველოს მიმართ განსაკუთრებული ყურადღება არ გამახვილებულა, რადგან ძირითადი აქცენტი აზერბაიჯანზე იყო გადატანილი. „აზერბაიჯანს ამ ქვეყანაში რატარებული უკანონო საპარლამენტო არჩევნების გამო საერთოდ გარიცხვას უპირებდნენ ევროსაბჭოდან. საქართველოს დელეგაციამაჯიდინა სამარცხვინოსაქციელი და ძირითადად დელეგაციის ის წევრები, რომლებიც საპარლამენტო უმრავლესობას წარმოადგენდნენ, აზერბაიჯანის დაცვით იყვნენ დაკავებულნი იმ მოტივით, რომ აზერბაიჯანი თურმე ბაზს გვაძლევს. რეგორც ჩანს, ჩვენს უმრავლესობის წევრებს ძალზე ემოსწონთ აზერბაიჯანში არსებული დემოკრატია და ილჰამ ალიევის რეჟიმი“, – განაცხადა ლევან ბერძენიშვილმა.

მედიანიუსი

◎ ვითარება

სითბო, რომელიც ყველას ესოდენ სჭირდება

რუსეთში საქართველოს საელჩოსთვის გათბობისა და ელექტროენერგიის მიწოდების შეწყვეტა პოლიტიკური ანგარიშსწორება არ არის. ამის შესახებ საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში განაცხადეს.

სამინისტროში იუწყებიან, მოსკოვის ელექტროსისტემაში მომხდარმა ავარიამ ტექნიკური ხასიათის პრობლემა წარმოუშვა, რომელიც სარემონტო სამუშაოების ჩატარების შემდეგ აღმოიფხვრება. 29 იანვარს მოსკოვის ცენტრში მდებარე რამდენიმე შენობა, მათ შორის საქართველოს საელჩო და საქართველოს დიპლომატიური მისიის კუთვნილი სასახლეებიც, ამის მიზეზი ელექტროსისტემაში მომხდარი ავარიაა, რის შედეგად გამოირთო ძვესადაზური. შუქისა და გათბობის გარეშე ასეთი დარჩენილი იყო მოსკოვის ცენტრში მდებარე საცხოვრებელი კორპუსი, პოლიკლინიკა და სპორტული და სანახაობითი პროგრამების დირექცია.

ამჟამად საელჩოს თანამომამარაგებლები უკვე აღუდგინეს.

35-წლიანი „ტაიმ-აუტის“ შემდეგ

35-წლიანი პაუზის შემდეგ ირანულმა გაზმა საქართველოს საზღვარი გუშინ დღის მეორე ნახევარში გადმოლახა. რეგორც გაზის საერთაშორისო კორპორაციისგან განაცხადეს, 29 იანვარს ღამით კორპორაციის პრეზიდენტი დავით ინგოროყვა თავად დაესწრო აზერბაიჯანი-ირანის საზღვარზე გაზის ონკანის გახსნის პროცესს და წნევების რეგულირებას აკონტროლებდა.

ინტერპრესნიუსი

◎ რეპორტაჟი ნავთის რიგიდან

ავის მომასწავებელი ფენების ბაკუნი

ღმერთმა დამიფაროს, რომ ყველაფერი ის დავწერო, რასაც ვხედავდი და ეუსმენდი ნავთის რიგში. უგრანლოდ, ახლა, როცა ოდნავ დავშვიდდები მეცა და სხვაც, და უკვე გადატანილად მიგვაჩნია ყველაფერი, მოდი, ზეგი შეეძლებოთ ზოგიერთ „დეტალს“ და, ოდესმე იგივე რომ არ მოხდეს, მხოლოდ ყველაზე კორექტული „სურათები“ და დიალოგები გავიმეოროთ. გოლოს და გოლოს ადამიანები ვართ, რა შუაში ვიცავთ, დედა და ბაბა, ვიცავთ ოფლიანი და ახლოგლები. არადა, ხშირად ისმოდა ეს სიტყვები გამომოუფელ ყინვაში.

27. I. 06 წ. დილის 9 საათი. 60-თეთრიანი ნავთის რიგი.

– ვინ არის გოლო?

– მე ბახლავართ, ბატონო!

რიგში ჯერ კიდევ სინაზე და ურთიერთთანგრძელობასუფევდა.

– ბაახარო ეს ჩვენი მთავრობა ლმერთმა, ცოტათი მაინც წყალეფველა ამ ბაჭირვეზის ულამ!.. – ბრძანა ძალარა მანდილოსანმა.

– აბა, კაცო!.. ყოველთვის ვაგროდი ამას: ეუხესლია ეს რუსეთი, მაშინ დაგიდეს კვანტს, როცა ყველაზე მეტად გიჭირს!.. – თავისთვის დაასკვნა ჩასუქებულმა ბატონმა.

ხალხი ერთმანეთს უმს უბუქეზდა ბასაჭირს.

– აბერ, ძალაენის უფროსობა გამოვიდა ტელევიზიით: შეუს და ნავთი არ მოაკლდებაო მოსახლეობას... ჭელეგუთინან ფასაბეში!

– მადლობაო, კაცო, მაგრეგი ხართო, მაგრა ითმენთო ბაჭირვეზასო...

– მოიცა რა, თუ ძმა ხარ!.. – დაუგეირგვინა ყმაწვილკაცმა.

12 საათი

აერეოპორტის ტრასაზე, ისანი-სამგორის რაიონის ნავთის გამანაწილებელ კუნქტში რიგს ემატება და ემატება ბიდონიანი მოსახლეობა.

– კი, მაგრამ, რომელ საათზე მოიტანეთ ნავთს, არ უთქვამს იმას, რა გვარია?.. რო, გამოსულა ტელევიზორში გუშინ?

– სადაა დენი, ტელევიზორისთვის რომ გვეყურებინა...

– მაგი არ უთქვამს!.. დავარიგებთო და ეგ არის...

– ჩვენ კი, ვიყინეზეთ და...

რიგის „მეწინავეთა“ კერძ რალაც ჩოჩქოლი ატყდა.

– მთვრალი იქნება, ვინმე!– დასსკვნა ვიღაცამ.

წინა რიგეზში ჩოჩქოლმა სერიოზული ხასიათი მიიღო. ერთი მხარგაჭიანი ჯეელი იქვე მდგარი სატვირთოს ძარაზე აძვრა და:

– ხალხო, მომისმინეთ ცოტახანს... მომისმინეთ!

– თუ ძმა ხარ, ძლივს ვდგავართ აქ... დროზე თქვი, თუ ბაძეს სათქმელი და მორჩი!

– ნავთი არ იქნებაო!

– ნავთი არ იქნებაო?! – იხუვლა ხალხმა.

– აქ არ იქნებაო, ამ ბენზოგასამართში... ჭეუცვლიათ!.. ეს „ლუკოილია“, ნავთს კი „ნუკოილში“ მოიტანენ, თურმე!..

– რა ჭვრია ამასა!..

– რა ჭვრია და ამას ჭვრია... (ცუდი სიტყვეზიძ

– მერედა, სადაა ეს „ნუკოილია“ თუ რალაც... (ცუდი სიტყვეზიძ

– თამრეზის ბაზრობასთან, ჯაკანეთის ქუჩაზე...

– იქ ვიყავით დილიდან და იქიდან აქეთ გამოვეკეზაზეთ...

და აირია მონასტერი. გაიმართა ფოლი და მარული. ამ დიდთოვლობაში და ყინამთში აერეოპორტის ტრასაზე სამასამდე „ნავთის მარეგელა“ სამკილომეტრიან გზაზე უჩვეულო კოლონი გამართა და ჯაკანეთის „ნუკოილთან“ ნახევარი საათის შემდეგ კილომეტრიანი რიგი კვლავ ჩადგა. ოღონდ ეგ იყო, მუხლგაბრეგი წინ მოეძღვნენ და წინანი უკან. ახალგაზრდები პირველნი გახდნენ, ხანდაზმულნი კი ბოლოები.

– მართლაც მადლობის ღირსია ეს ხალხი, ხომ ხედავთ, ბატკანივით თავჩაქინდრულეზი ელოდებიან თავიანთ ხვედრს!..

– ეს რომელი ბატკანი დასაკლავად რომ მიჰყავთ?.. – კითხვა უკასუხოდ დარჩა.

15 საათი და 42 წუთი

თბილისი, ჯაკანეთის ქუჩა.

„ნუკოილის“ ავტომგასამართი სადგურის მისადგომეზი.

რიგი დგას. თუმცა, ზოგი ზის, ზოგიც წამოწვა კიდეც თოვლში გაშლილ მუყაოზე.

„ნუკოილის“ „კაცეზი აიმედეზენ ხალხს.

– კი, ბატონო, ჩვენ დაგვავალეს ერთი საათის წინათ ნავთის გაყიდვა, მაგრამ მოტანათ როდის მოიტანენ, არ ვიცით...

– არ გეცოდეზით, შვილო?.. – თავს აცოდეზს ივ „კაკეზს“ პარკინსონიანი ძალი, რომელსაც რალაც სასწაულით მოუწევია აქამდე და საელიტრიანი „ბიდონი“ აქვს ჩახუტეზული მკერდში.

– ავეცოდეზით, ბიცოლა, მაგრამ, რომ არ ვიცით, როდის მოიტანენ?.. რა ვქნათ!

– რა ვქნათ და... ხალხო, ეუჩა გადავკეტოთ!.. – ბაახსენდა ულვაშიან ბიძასა ნაცადი მეთოდი.

ეუჩა გადავკეტოთო?.. და დაიწყო გადაკეტვის „ოპერაცია“...

წამიც არ გასულა, სად იყო და სად არა, აქამდე კანტიკუნტად მოსიარულე პოლიციამ წესრიგის დამყარება ცდადა. ერთ-ორს „ავტომატიც“ ბამოუენდა კოდინინოზენიდან.

ბზეს გადაკეტვამ ზედეგი გამოიღო, ორიოდე საათში ნავთით სავსე მანქანა მოადგა „ნუკოილს“.

17 საათი და 40 წუთი

მოვიდა 14 ტონა ნავთი.

ქანა. ყინვამ კარგა ბვარიანად გამოაჩინა ბრჭყალეზი. ახლა უკვე სახელდებულად იგინეგოდა გაითოვილი ხალხი.

– დაინწყეს, დაინწყეს!.. – იყვირა ვილაცამ.

– მოვიწევეს, ვითოდ?.. – თავისთვის ჩაიბურტყუნა ბეკეტ 20-22 წლის ყმაწვილმა, რომელსაც უძუდოთავზეაფიფეფნეზაინფეფრი ყურეზი ეეა და აქამდე ჩუვად „მოუფვეეზოდ“ უძრავ რიგს.

– შვილო, სახლში გაიქეცი და რაიმე დაიტანე. რიგს არ დაგიკარგავთ! – შეაგულიანა ყმაწვილი ბოლოდ.

18 საათი

რეგორც იქნა, დაიცალა ნავთიანი მანქანა. ხალხმა. ბვეშვეეზეაო, ალბათ! რიგმა ახლა შუბამთის ქუჩაკ „დაიკავა“. ვიღაც „უსამძურს“ დაეთვალა და საბჯარეგ გამოაცხადა რალაც ყუთზე ამაქრალმა:

– ამჟამად რიგში 1095 ბალოზია... ბვეყოფა ვიითოგ ნავთის ბარაბი?

– კიდევ მოიტანენო მეორე ამდენს!..

– ამათი მოტანილიცა და ამათი... – უმიანამართოდ ჭეიბინა იგ ულვაშიანმა.

ამ სიტყვებმა ავტორისთვის არავინ უთქვამს, ნუ იგინეგეზო!

ვაიკოლეგათაგან დასაცავად

გაიგეთ?!

მგონი, ვიღაცა ალიელი მაჭავარიანი ჯილდა პრეზიდენტს პრესის ინსპექტორად გაუმწესებიაო

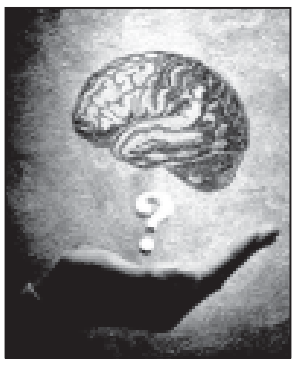

სიტყვასიტყვით ასე მითხრა ერთმა სამშობლოელმა კოლეგამ, რომელიც გულისტკივილსა და აღშფოთებას ვერ მალავდა 26-27 იანვრის „ალიას“ ნომერში ვიღაც ჯილდა მაჭავარიანის მართლაც ინსპექტორის ყოფლობრივა ტონით დაწერილი კორესპონდენციის გამო და თან დაამატა, ეს წამყვანი ჯილდა, ჩანს, ხელის უფლების სახელით გვეჯილდავებაო...

გუნებრივია, მეც მოვიძიე გაზეთი და ჩავიხედე, ნათქვამს ნანახი სჯობს-მეთქი. რაც შენს კოლეგას, მოძმეს, მეზობელს თუ ახლოველს უფირს, თუ დახმარების ხელს არ გაუწვდი და კეთილ სიტყვას არ შეახვეთ, ფეხი მაინც არ უნდა დააჭირო. ეს ძველთაძველი წესი და კანონია, და, ალბათ, მუდამ ასე იქნება, სანამ ძვეყნად კეთილი და ბოროტი, სამართლიანობა და უსამართლობა ებრძვინან ერთმანეთს, მაგრამ ჩვენმა ინსპექტორმა ვიაკოლეგამ ბოროტისა და უსამართლობის მხარეს დგომა აჯობინა (რას იზამ, ჟურნალისტიკა ხომ ერთ-ერთი ყველაზე უმჯობესი პროფესიაა, თანაც სხვათა შეურაცხყოფისა და დამცირების გზით).

ჯერ სათაური ნახეთ – **„როგორ აფასებს წამყვანი მასკედლის „სამშობლოს“ გაყიდვას“.** პრესის ს ახლოს გამომცხვარი ინსპექტორი თავიდანვე ფიდი ირით აცხადებს, ჩვენ წამყვანები ვართ, თქვენ, მანდ „სამშობლოები“ შეეუფლებიან კი – მაინანდელი „სამშობლოები“ შეეუფლებიან კი – ბოლოდროინდელ ამბებზეთ, ეს ალბათ ნამდვილად ეკუთვნის ბ-ნ ბ.ბ) **გაამომცემლობაში“.** ეედია, ძვირფასო ინსპექტორო ჯილდა, გამომცემლობაში რამდენიმეა, ისევრო-გორც რამდენიმეა ჯილდაც, ოღონ რაც ჭეეხება ჟურნალ-გაზეთებს, როგორც თავადვე აღნიშნავ: **„დღეს გამომცემლობაში სულ 22-მდე მოქმედი ჟურნალ-გაზეთი გამოდის“.** ეტყობა, წაგაცდა, ითრეგ სიტყვა „მოქმედს“ არ დაწერდი. ისე, აქ ოცდაორზე ბევრად მეტი რედაქციაა, მაგრამ 22 რა, ცოტაა ივის ათვის, რომ ეძ მოგუფავე ჟურნალისტებმა, რომელნიც, ფეხი მაინც არ უნდა დააჭირო. ეს ძველთაძველი წესი და კანონია, და, ალბათ, მუდამ ასე იქნება, სანამ ძვეყნად კეთილი და ბოროტი, სამართლიანობა და უსამართლობა ებრძვინან ერთმანეთს, მაგრამ ჩვენმა ინსპექტორმა, რომ ოროტა ეთამამეხა და ეყელზეკვიეთეხა იგი „ალიასთან“ შედარებით ნაკლებად „წამყვან“ „ახალ თაობას“, „რეზონანსს“, „ასპვალ-დასპვალს“ და „კვირის პალიტრას“, რომელთაც **„სამშობლოსთან“ დაკავშირებით „პოზიციების დასაფიქსირებლად დუუკავშირდა, მაგრამ ამ საკითხთან დაკავშირებით (SIC!-ძ საკუთარი პოზიცია არც ერთმა არ დაუფიქსირა“.**

და რაც მთავარია, ნამდვილად ოსტორიული საბუთად დარჩება ინსპექტორ ჯილდა მაჭავარიანის განაჩენი, რომელიც მან ზემოთ აღნიშნული გაზეთების რედაქტორებს გამოუტანა. **„ცოტა არ იყოს, ასეთმა სურათმა ისიც გვაფიქრებინა, რომ რედაქტორები, რომლებსაც საკუთარი პოზიციის დაფიქსირება ეშინიათ, სხვებს, სხვა საქმეებით დაკავებულნ და გაზეთს თავი დაანებონ, ოდონ ამ ბ ბ ბ

ლია წერილი

გზავნილზე ხელმოწერაც დანაშაული ეოფილა?!

(მესამე გვერდიდან)

დასაქმებისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს ცენტრალურ აპარატში დასაქმებული იყო 85, ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროში კი – 67 კაცი, ე.ი. ერთად 142 კაცი. გაერთიანებულ სამინისტროში დასაქმებულთა რიცხვი გაიზარდა 306 კაცამდე, სადაც შრომისა და დასაქმების ძველი სტრუქტურის ნაშთები შემორჩა ერთი 20-კაციანი დეპარტამენტის სახით.

დაგვეთანხმებიან, „ოპტიმიზაციისა“ და „რაციონალიზაციის“ მარილა-ცა საგულისმოგებლიანობა! კიდევ უფროსი ინტერესით ვადევნებთ ოპოზიციის აქტივიზდა მინისტრის მოლვაწეობის პერიოდში. სამინისტროში გამოცხადებული კონკურსის დამთავრების შემდეგ, დასაქმებულთა რიცხვმა 406 კაცს მიაღწია (აქედან 173 იყო შტატით, ხოლო დანარჩენი ხელშეკრულებით მომუშავეები. ამ ქმედებ მიიდინარე „რეორგანიზაციით“ გათვალისწინებულია 208 საშტატო რეთეული. მოხდა ორი დეპარტამენტის („შრომისა და დასაქმების პოლიტიკისა“ და „სოციალური პოლიტიკის“ ძ.ე.ბ. გაერთიანება და „შრომის და სოციალური დაცვის დეპარტამენტის“ ჩამოყალიბება. ამ ახალ „გაერთიანებაში“ შრომისა და დასაქმების სფეროო წარმოდგენილია ერთი, 5-კაციანი სამმართველოს სახით გაერთიანებულ დეპარტამენტში, რომელსაც უნდა იმუშაოს შრომის, სოციალური დაცვისა და სოციალური უზრუნველყოფის საკითხებზე, შტატით გათვალისწინებულია მხოლოდ 18 კაცი, ანუ შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს თანამშრომლთა საერთო რაოდენობის მხოლოდ 8,6%. ამ უცნაური სტატისტიკის შეფასებისადმი, ალბათ, გაოცებით ეკითხებიან: „რა საქმიროა ეს ასეთი ათასური?“

ქვეყნაში სადაც მოსახლეობის ნახევარზემეტი ცხოვრობს ზღვარს ქვემოთ ცხოვრობს, სადაც უსარგებლიანესად ეს დასაქმების, სასენიო უზრუნველყოფის, მოსახლეობის სოციალური დაცვის საკითხები და ზომადადგილი ხარ ბის დასტეს. პარლეხა, სადაც ემიგრაციის ასეთი მასალი დონე და უსარგებად დასაქმებული დემოგრაფიული სიტუაციაა, რამდენად გამართლებულია შრომის და სოციალური ეროვნის რეგულირების ასეთი ინფორმირება?

ბატონო პრეზიდენტო, მიგვანიშნა, რომ **შრომის სფეროს რეგულირებისა ნარმოებული პროგრამები განიხილეთ. ეროვნულ ეროვნული ბალანსი ნარეკლ სტრუქტურით, ასევე ხელმძღვანელი კადრების არაპროფესიონალიზმით** საინფორმაციო ხელმძღვანელი მინისტრის ალეგ ბერიოლ. ბ.ბ. ეროვნული ეროვნული ეროვნული

◎ გენერალისიმუსის გზა

უცნობი სტალინი

მეექვსე ნაწილი

ასეც ხდება: პოლკოვნიკი გენერალს წაეკამათება, თანაც პოლკოვნიკი ყველაფერს, დამაჯერებლად ჰყვება, მეტად დარწმუნებული გენერალი უსმენს და საბრალისერო ვარაფერი უთქვამს. გენერალს პოლკოვნიკი მოგეზრდა, ფეხზე წამოდგა და ეუბნება: „აი რა, შენ ხარ პოლკოვნიკი, მე – გენერალი. ზურგისაკენ, იარ!“ პოლკოვნიკი შეტრიალდება და მიდის – შეასრულეთ! აი თქვენ პოლკოვნიკები ხართ, მე კი, გოდოს ვიცდი, გენერალი. ზურგისაკენ, იარ!..

აი, როგორი დასასრულია.

* * *

... კვლავ მიწვეთენ ხელმძღვანელობასთან შემოქმედი ინტელიგენციის რომელიღაც თათბირზე. ამჯერად თათბირი გაიმართება არა ლენინის გორაზე, არამედ კრემლის, სვერდლოვის დარბაზში.

მაშ ასე, მეორე შეხვედრა.

იგი ორ დღეს გაგრძელდა. ერთ დღეში ვერ რავთიდეთ. თათბირი დილიდანვე დაიწყო. მივედი კრემლში, სვერდლოვის დარბაზში. იგივე ადამიანები, იგივე შემოქმედი ინტელიგენცია, მაგრამ მგონი უფრო მეტი ხალხია. ლენინის გორაზე იყო 300 კაცი, აქ ექვსასია, ან 650.

ყველანი დავსხედით. ხრუშჩოვი ფეხზე წამოდგა და დაიწყო:

– აი, გაფაფხვიტეთ, კვლავ შეგეხვედრეთ, მაგრამ გოდოს გიხდით – ავივერად სუფრა გაშალეთ არ გვეძნება. დიახ, ვაპირებთ ამჯერად საფუძვლიანად ვისაუბროთ, რომ მეტმა ადამიანმა მოგვისმინოს. ყოველი შესვენებისას იმუშავებს გუფეტი – მოგრძანდით, მიირთვით.

შეჩერდა. მერე ყოველგვარი გადასვლის გარეშე:

– უცხოეთის საგენტოთა ნეგატივოლოგიით მაცნეებო ვთხოვ, დარბაზი დატოვონ.

დუმილი ჩამოვარდა. ყველა ერთმანეთს მიჩერებია. ვერაფერი გაუგიათ: რა მაცნეები, რა ცნობების მიმწოდებლები?

– ვიმეორებ: უცხოეთის საგენტოთა ნეგატივოლოგიით მაცნეებო, აქედან გადით!

ზოდის განგარტებით, როდესაც ფეხის მკვდარი მამა ესიზმრება, და ეს საუბარი იმით მთავრდება, რომ ფეხი მამას ეკითხება: „როგორ ვიცხოვრო?“, მამა პასუხად ეკითხება: „რამდენი წლისა ხარ?“ – „ოცდაორისა“, – „მე კი ოცისა“, – უპასუხებს მამა და ძრეგა.

ხრუშჩოვს ვეუბნები: ამის აზრი ხომ ის არის, რომ შენ ჩემზე უფროსი ხარ, ამიტომაც უნდა გესმოდეს, შენს ასაკში უკვე ჩემთვის გასაგები იყო და მოვკვდი საბჭოთა ხელისუფლებისათვის! შენ კი?

უცბად ხრუშჩოვი მეუბნება:

– არ-აა, არა, არა, არა, – მაწყვეტინებს იგი, – სწორად არ განმარტავთ, ამხანაგო, რომ. დიახ, მართლაც არ გესმით. აქ სულ სხვა აზრია. მამა ფეხილს ეუბნება: „რამდენი წლისა ხარ?“ – „ოცდაორისა“ და ძრეგა. კატაც კი თავის ცინდალს არ მიატოვებს, აქ კი მამა ფეხილს ტოვებს. აი, რა აზრია.

დავა გავაჩაღეთ. ვიტყვი ერთ სიტყვას, იგი ორი სიტყვით ვეხებაურება. მე – ერთი, იგი – ორი. დასასრულ ვეუბნები:

– ნიკიტა სერგეევიჩ, გთხოვთ სიტყვას ნუ მაწყვეტინებთ, ლაპარაკი ისედაც მიჭირს. დამამთავრებინეთ, მეც ხომ უნდა გამოვთქვა საკუთარი აზრი?..

მეუბნება:

– მე, რა, ადამიანი არა ვარ, – ბავშვურად ნაწყენი ხმით, – არ შემიძლია ჩემი შეხედულება გამოვთქვა?

ვეუბნები:

– თქვენც ადამიანი ბრძანდებით, თანაც ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი. თქვენ გეძნებათ საგოლოო სიტყვა, ჩემ შემდეგ, რამდენიც გნებავთ, შეგიძლიათ ილაპარაკოთ. ახლა კი მინდა ჩემი ვთქვა.

დადგა მეორე დღე, ასე ვთქვათ, ჩემი მასპინძე შეხვედრა ხრუშჩოვთან.

მივედით იმავე დარბაზში, იგივე ადამიანები, ჩვენ-ჩვენ ადგილებზე დავსხდით. პრეზიდიუმში შემოვიდა კეთილი, მხიარული, ბაბარსულგალამაზებული ნ. ხრუშჩოვი, რომელსაც პრეზიდიუმის წევრებიც შემოყვნენ. დადგნენ, ტაშით მოგვესალმნენ და დასხდნენ.

აბერ პოეტი ვოზნესენსკი გამოჩნდა. აი, აქ მოხდა ის, რასაც შეხვედრის მშვენება ჰქვია. მეძნელება კიდეც გიამბოთ, თუ რა მოხდა. ვოზნესენსკიმ მაშინვე იგრძნო, რომ საძვე ცუდად იძნეპოდა, ამიტომ დაიწყო მორიდებით, თითქმის გაუგებლასავდ. ხრუშჩოვმა თითქმის მაშინვე შეაწყვეტინა სიტყვა – მკვეთრად, უხეშადაც კი. ხმას ნელ-ნელა აუწია, მერმე ყვირილი დაუწყო მას. აქ იყო ყველანაირი სიტყვა: „ცილის მწამებელი“, „აქ რას აკეთებთ?“ და „აქ არ მოგწონთ, ჯანდაბაშიც წასულხართ“, „არ გაკაკვებთ“, „თქვენ გირჩევნიათ იქ, საზღვარგარეთ, გყავთ მფარველები – წაეთრიეთ იქ!.. მიიღეთ პასპორტი, ორ წუთში პასპორტს გაგიფორმებთ. გაუმზადეთ პასპორტი, გაეცალოს აქაურობას, თვალით არ დაგვენახოს!“

ვიზნესენსკი ეუბნება: „აქ მინდა ცხოვრება!“

– თუ აქ ცხოვრება გსურთ, რატომ გვწამებთ ცილს?! ეს რა თვალსაზრისი გაქვთ... საბჭოთა ხელისუფლებაზე!..

მეძნელება კიდეც გავიხსენო ეს ყვირილ-ღრიალი, რადგან ასეთ აფეთქებას არ მოველოდი, და, სამახსოვს ხრუშჩოვმა ასე დაამთავრა:

– აი, რას გირჩევ. იცი, როგორ არის არმიაში, როდესაც ახალწვეული სამსახურს იწყებს? იგი უვარგისია, მოუქნელი, უუნარო. მასზე მიამაგრებენ ერთ ძასს, წარსულში ეს უნტერ-ოფიცერი იყო. აი ასე, გირჩევთ თქვენც აიყვანოთ ასეთი ძია.

მაშინვე, ერთბაშად, თითქოს გადაუსვლელად:

– თქვენ, რას იკრიჭებით? სათვალიანო, აქეთ მოდით!

ფეხზე წამოდგა ვიღაც ბოლო რიგებიდან:

– მე?

– არა, გვერდით.

მეორე დგება.

– მე?

– თქვენ, თქვენ, თქვენ!

გასავლელში მიდის კაცი, მართლაც სათვალიანი, ჰიჯაბის შიგნით წითელი ხალათი აცვია, უჰალსტუხოდ, ყველასათვის უცნობი კაჟანდარა ადამიანი.

ხრუშჩოვი ეკითხება:

– ეს ვინ ბრძანდებიან?

– ეს... ეს გოლიციინი ვარ!

– ვინ, თავადი გოლიციინი?

– არა, თავადი არ გახლავართ, მე... მე მხატვარი გოლიციინი ვარ, მე... გრაფიკოსი მხატვარი... მე რეალისტი ვარ, ამხანაგო ხრუშჩოვ, აი, თან მაძვს ნამუშევრები, შემიძლია გიჩვენოთ...

ხრუშჩოვი:

– საჭირო არ არის! აბა, ილაპარაკეთ.

– რა ვილაპარაკო?

– როგორ, თუ რა? თქვენ ხომ გამოგიგზავნეთ, ჰოდა დაიწყეთ!

– რა ვთქვა, არ ვიცი... მე... გამოსვლას არ ვაპირებდი.

– რადგან გამოგიგზავნეთ, ილაპარაკე კიდეც!

გოლიციინი დუმს. ხრუშჩოვი არ ეუბნება.

– თუ გაგებეგებათ, რატომ გამოგიძახეს?

– არ ვიცი... არაფერი გამეგებინა...

– როგორ, არ გესმით? დაფიქრდით.

გოლიციინი ამბობს:

– შეიძლება ვიფიქრე, რომ ტაში დამეკრა ამხანაგ როუფლტეფნსკის ლექსისათვის ან ვოზნესენსკისათვის?

– არა.

– არ ვიცი.

– დაფიქრდით, გაიგებთ.

გოლიციინი კვლავ ხმას არ ილებს.

– აბა, თქვით.

– ეგება, ლექსები წაგიკითხოთ?

– რა ლექსები? ბაღდადრეს ეს კაცი!

– მაიაკოვსკისა, – პასუხად მიუგებს გოლიციინი.

და ამ დროს დარბაზში ატყდა წარმოუდგენელი ისტერიკული სიცილი, იმიტ ოქ, რომ ეს ნერვული დაძაბულობა უკვე აუტანელი იყო. ეს სცენა ხდებოდა სიურეალისტური, რაღაც დუუჯერებელი.

ბოლოს, როდესაც მან თქვა, მაიაკოვსკის ლექსს წაგიკითხავთო, ხრუშჩოვი ეუბნება:

– არ გინდათ, წადით.

გოლიციინი წასვლას აპირებდა, რომ ცძაყვად შემოგრუნდა და ეკითხება:

– მუშაობა შეიძლება?

– შეიძლება.

თარგმნა

გორის დარსაძემ

(გაგრძელება იქნება)

◎ ჩვენებურზე

2006 მეკვიდ ოდი იქნება

ვარსკვლავთმრიცხველ მიხეილ ცაგარელის ზეშთაგონებანი

პოპულარულმა რუსეთულმა გაზეთმა Собеседник-მა (№ 1, 2006 წ.) გამოაქვეყნა ქართველი ასტროლოგის მოსაზრებანი რუსეთის მომავალზე. პუბლიკაციას თან ერთვის შემდეგი „დოსიე“: „მიხეილ ცაგარელი – ყველაზე ცნობილი ასტროლოგი კავკასიაში, ბიოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი, თბილისის სამედიცინო აკადემიის დოცენტი, ასტროლოგიურ ტელებადაცემათა წამყვანი“.

გთავაზობთ რამდენიმე ფრაგმენტს ხსენებული წერილიდან.

ალმოსავლური მთვარის კალენდრის მიხედვით 2006 წელი 29 იანვარს იწყება 17 საათსა და 16 წუთზე მოსკოვის დროით. დამდგარ ძალლის წელს ცეცხლის სტიქია მართავს. წლის წამყვანი პლანეტა მთვარეა, რომელიც მაძლავრ ემოციურ ფონს იძლევა. ამ ფონს მკვეთრ ცვლილებებამდე მივყავართ როგორც ამინდში, ისე ადამიანთა განწყობილებაში. ამიტომ 2006 წყნარი არ იქნება.

2006 – ეკვატორია რუსეთის განახლების შვიდწლიან ციკლში, რომელიც 2003-ში დაიწყო. ქვეყანას მნიშვნელოვანი ცვლილებები ელის პოლიტიკურ და სოციალურ ცხოვრებაში. ბევრი მალალი სახელმწიფო მოხელე დაკარგავს თანამდებობას.

პროგლემები იქნება დიპლომატიურ სფეროში. წინა პლანზე გამოვა რამდენიმე ქვეყნის, მათ რიცხვში რუსეთის მომატებული ეგოცენტრიზმი. რუსეთი უფრო თანმიმდევრულად დაიწყებს საკუთარი ინტერესების დაცვას. დიპლომატებსა და პოლიტიკოსებს გაუჭირდებათ მოლაპარაკება.

2006 წლის მანძილზე რუსეთს ელის სამი რთული პერიოდი. **პირველი** გაგრძელდება **იანვრის ბოლომდე. მეორე იქნება მარტში.** 5-16 რიცხვებში სავარაუდოა სოციალური არასტაბილურობა, ტექნიკური და ეკონომიკური კატასტროფები. შემდეგ გაზაფხულის ბოლომდე კოსმოსიდან პოზიტიური ენერგია შემოვა. **ივნისიდან** კვლავ გაჩნდება პროგლემები ეკონომიკისთვისაც და ადამიანთა ჯანმრთელობისთვისაც. ეს პერიოდი გაჭიანურდება ოქტომბრის დასაწყისამდე. გაიზრდება ტრავმიანობა. ჯანმრთელობისადმი განსაკუთრებული ყურადღება მართებთ მათ, ვისაც ხერხემალთან, ძვლის და გულსისხლძარღვების სისტემებთან დაკავშირება. პროგლემები აქვთ. ასეთებისათვის აუცილებელია სრულფასოვანი დასვენება, ოღონდ არა აქტიური, არამედ სანატორიულ-საკურორტო.

პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინს ივნისიდან სექტემბრამდე მმართველობის ერთ-ერთი ყველაზე ძნელი პერიოდი ელის.

ოქტომბრიდან საზოგადოებაში გაძლიერდება პატრიოტული გრძნობები, ოღონდ კი ურა-პატრიოტულში არ გადაიზრდებოდნენ. მთავრობა ფრთხილად უნდა იყოს, რომ ურა-პატრიოტებმა საბჭედრო ავანტიურისკენ არ უბიძგონ...

ეს ეხება: ჯოლკოვნიკი გენერალს წაეკამათება, თანაც ჯოლკოვნიკი ყველაფერს, დამაჯერებლად ჰყვება, მეტად დარწმუნებული გენერალი უსმენს და საბრალისერო ვარაფერი უთქვამს. გენერალს ჯოლკოვნიკი მოგეზრდა, ფეხზე წამოდგა და ეუბნება: „აი რა, შენ ხარ ჯოლკოვნიკი, მე – გენერალი. ზურგისაკენ, იარ!“ ჯოლკოვნიკი შეტრიალდება და მიდის – შეასრულეთ! აი თქვენ ჯოლკოვნიკები ხართ, მე კი, გოდოს ვიცდი, გენერალი. ზურგისაკენ, იარ!..

აი, როგორი დასასრულია.

* * *

... კვლავ მიწვეთენ ხელმძღვანელობასთან შემოქმედი ინტელიგენციის რომელიღაც თათბირზე. ამჯერად თათბირი გაიმართება არა ლენინის გორაზე, არამედ კრემლის, სვერდლოვის დარბაზში.

მაშ ასე, მეორე შეხვედრა.

იგი ორ დღეს გაგრძელდა. ერთ დღეში ვერ რავთიდეთ. თათბირი დილიდანვე დაიწყო. მივედი კრემლში, სვერდლოვის დარბაზში. იგივე ადამიანები, იგივე შემოქმედი ინტელიგენცია, მაგრამ მგონი უფრო მეტი ხალხია. ლენინის გორაზე იყო 300 კაცი, აქ ექვსასია, ან 650.

ყველანი დავსხედით. ხრუშჩოვი ფეხზე წამოდგა და დაიწყო:

– აი, გაფაფხვიტეთ, კვლავ შეგეხვედრეთ, მაგრამ გოდოს გიხდით – ავივერად სუფრა გაშალეთ არ გვეძნება. დიახ, ვაპირებთ ამჯერად საფუძვლიანად ვისაუბროთ, რომ მეტმა ადამიანმა მოგვისმინოს. ყოველი შესვენებისას იმუშავებს გუფეტი – მოგრძანდით, მიირთვით.

შეჩერდა. მერე ყოველგვარი გადასვლის გარეშე:

– უცხოეთის საგენტოთა ნეგატივოლოგიით მაცნეებო ვთხოვ, დარბაზი დატოვონ.

დუმილი ჩამოვარდა. ყველა ერთმანეთს მიჩერებია. ვერაფერი გაუგიათ: რა მაცნეები, რა ცნობების მიმწოდებლები?

– ვიმეორებ: უცხოეთის საგენტოთა ნეგატივოლოგიით მაცნეებო, აქედან გადით!

გაგრძელება. დასაწყისი
იხ. „სრ“ № 257-262, 265-268, 274-279, 282-284, 288-297, 300-303, 2005 წელი. № 1-3, 6-9, 12-14, 17-19. 2006 წელი.

მნიშვნელოვანი მოლაპარაკება ირანის ატომის შესახებ

ორშაბათს, მაგატეს სპეციალურ სესიამდე რამდენიმე დღით ადრე, რომელზეც გადაწყდება გადასცენ თუ არა გაეროს უშიშროების საბჭოს ირანის ბირთვული დოსიე, ამ საკითხის თაობაზე გაიმართა ერთგაშაფდ ორი პარალელური შეხვედრა.

თეირანმა თვითონ შესთავაზა ევროპის სამეულს – დიდ ბრიტანეთს, საფრანგეთს და გერმანიას – თავისი ბირთვული პროგრამის შესახებ დამატებითი მოლაპარაკების გამართვა. შეხვედრა შედგება ბრიუსელში და ყველა მხარემ უკვე დადასტურა, რომ მასში მიიღებს მონაწილეობას.

გარდა ამისა, ორშაბათს ლონდონში ერთმანეთს შეხვდნენ რუსეთის, ჩინეთის, დიდი ბრიტანეთის, საფრანგეთის და შეერთებული შტატების საგარეო-პოლიტიკურ უწყებათა ხელმძღვანელები.

ირანის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალურმა წარმომადგენელმა ჰამიდ რეზა ასეფმა განაცხადა: „ჩემი აზრით, მოლაპარაკება არის ჩიხში შესული მდგომარეობიდან თავის დაღწევის ერთადერთი შესაძლო გამოსავალი. ევროპამ არ უნდა გააკეთოს ნაჩქარევი დასკვნები. შეთანხმების მიღწევა შესაძლებელია. ჩვენ მზად ვართ ღია მოლაპარაკებისთვის და გვწამს, რომ შევძლებთ ორივე მხარისთვის მისაღები კონსენსუსის გამონახვას“.

ევროპაში მიაჩნიათ, რომ ასეთი კონსენსუსი შეიძლება გახდეს ირანის მორიგება რუსეთთან, რომლის თანახმადაც ურანის გამდიდრება განხორციელდება რუსეთის ტერიტორიაზე, ერთობლივ საწარმოში. რუსეთის მხარის მიერ გასულ კვირას გამოთქმული ასეთი წინადადება ირანმა საეჭვოთ მისაღებად მიიჩნია. ორივე მხარე არ გამორიცხავს, რომ ერთობლივ პროექტში მონაწილეობა მესამე ქვეყნებმაც შეიძლება მიიღონ.

ოთხშაბათს მაგატეს მმართველთა საბჭო ვენაში იმსჯელებს გაეროს უშიშროების საბჭოს განსახილველად ირანის ბირთვული დოსიეს გადაცემის საკითხზე.

„ირანის პარლამენტის გადაწყვეტილების თანახმად, თუ ჩვენს დოსიეს გადასცემენ გაეროს უშიშროების საბჭოს, მთავრობა ვალდებული იქნება, შეწყვიტოს მაგატესთან ყოველგვარი ნებაყოფლობითი თანამშრომლობა“, – განაცხადა თავის მხრივ ირანის საგარეო საქმეთა მინისტრმა მანუჩეჰრ მოთაქი.

გერმანიის კანცლერმა ანგელა მერკელმა კი ამასთან დაკავშირებით აღნიშნა: ირანის ხელმძღვანელობას უნდა შეეგებინოთ, რომ იგი გასცდა ყოველგვარ დასაშვებ ზღვარს. კანცლერის აზრით, ირანი საფრთხეს უქმნის არა მარტო ისრაელს, არამედ მთელ დემოკრატიულ სამყაროს.

გლობალური დათბობა „უფრო საშიში“ ყოფილა, ვიდრე გვეგონა

გრიტანეთის მთავრობის კონსულტანტი-მეცნიერების აზრით, კლიმატის გლობალურ დათბობას შეიძლება გაცილებით უფრო სერიოზული ხასიათი ჰქონდეს, ვიდრე ეს აქამდე გვეგონა.

მათ მიაჩნიათ, რომ ატმოსფეროში სათბობის გაზის გამოფრქვევის ამჟამად არსებული კვოტები აუცილებლად უნდა გადაისინჯოს მათი მნიშვნელოვანი შემცირების თვალსაზრისით.

თუ ეს არ მოხდება, ტემპერატურის მატებამ ჩრდილოეთ ნახევარსფეროში შეიძლება გამოიწვიოს გრენლანდიის მყინვარების დნობა და მნიშვნელოვნად აამაღლოს წყლის დონე მსოფლიო ოკეანეში.

მაგრამ გრიტანეთის მთავრობის მთავარმა მეცნიერ-ექსპერტმა დევიდ კინგმა გი-გი-სისთვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა, რომ სათბურის აირების ემისიის კვოტათა გადასინჯვა მიუღებელია პოლიტიკური თვალსაზრისით, რადგან ეს ნიშნავს მრავალი თბოელექტროსადგურის დახურვას.

მეცნიერები შეშფოთებულნი, რომ გრენლანდიის მყინვარების დნობა და მნიშვნელოვნად აამაღლოს წყლის დონე მსოფლიო ოკეანეში.

მაგრამ გრიტანეთის მთავრობის მთავარმა მეცნიერ-ექსპერტმა დევიდ კინგმა გი-გი-სისთვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა, რომ სათბურის აირების ემისიის კვოტათა გადასინჯვა მიუღებელია პოლიტიკური თვალსაზრისით, რადგან ეს ნიშნავს მრავალი თბოელექტროსადგურის დახურვას.

მეცნიერები შეშფოთებულნი, რომ გრენლანდიის მყინვარების დნობა და მნიშვნელოვნად აამაღლოს წყლის დონე მსოფლიო ოკეანეში.

მოხსენება „როგორ ავიცილოთ თავიდან კლიმატის საშიში ცვლილებები“ შეიცავს მონაცემებს, რომლებიც წარმოადგინეს მკვლევარებმა დიდი გრიტანეთის მეტეოროლოგიური ბიუროს მიერ 2005 წელს გამართულ კონფერენციაზე. კონფერენციის მთავარი ამოცანა იყო პასუხების გაგონახვა ორ საკითხზე: როგორია ატმოსფეროში სათბობის გაზის შეცვლელობის მაძსიმალურად დასაშვები დონე? როგორ შეიძლება ამის თავიდან აცილება?

მოხსენების წინასიტყვაობაში გრიტანეთის პრემიერ-ინოსტრამ ტონი ბლერმა აღიარა, რომ „მეცნიერების მიერ მოწოდებული ინფორმაციის შედეგად აუპარა ხდება, რომ კლიმატის გლობალური შეცვლის შედეგად რისკი გაცილებით უფრო სერიოზული იქნება, ვიდრე ამას ვვარაუდობდით“.

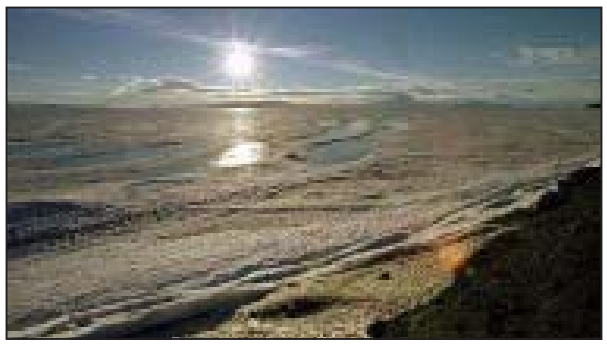

ასამართლეებენ უზბეკეთის ოპოზიციის ლიდერს

ტაშკენტში ორშაბათს დაიწყო უზბეკეთის ოპოზიციის ლიდერის, „მზიური უზბეკეთის“ კოალიციის მეთაურის სანჯარ უმაროვის სასამართლო პროცესი.

ხელისუფლება მას ბრალად სდებს მთელ რიგ ეკონომიკურ დანაშაულობებს, თუმცა, უმაროვის მოგზრეებს მიაჩნიათ, რომ ამ ბრალდებებს პოლიტიკური მოტივი აქვს.

უმაროვმა სახელი გაითქვა გასულ წელს, როცა ანდიჟანში დატრიალებული სისხლისმღვრელი მოვლენების შედეგი იგი უზბეკეთის ხელისუფლებას მოუწოდებდა ქვეყანაში საბაზრო რეფორმებისათვის მხარდაჭერას.

დაპატიმრებამდე უმაროვი საკმაოდ წარმატებული მეწარმე იყო: მას აქვს ბიზნესი შეერთებულ შტატებში, სადაც მისი ნათესავებიც ცხოვრობენ.

ხელისუფლება სანჯარ უმაროვს ბრალად სდებს ეგრეთ წოდებულ „ფულის გათეთრებას“ და ამ ბოლო რამდენიმე წლის მანძილზე უზბეკეთში მის საძმისნობასთან დაკავშირებულ სხვა ეკონომიკურ დანაშაულებებს. უმაროვი საჯაროდ აკრიტიკებდა მთავრობას რეპრესიული პოლიტიკისთვის და აცხადებდა, რომ ქვეყანაში ეკონომიკის სტაგნაციას განაპირობებს ზედმეტი ცენტრალიზაცია და კორუფცია.

გასული წლის ოქტომბრის დამლევს იგი დააპატიმრეს. ეს მოხდა მას შემდეგ, რაც უმაროვმა გაუგზავნა პარლამენტს წერილი, რომელშიც იგი დეპუტატებს მოუწოდებდა რეფორმათა განხილვის დაწყებას.

ახლა უმაროვის ნათესავები შეშფოთებული არიან მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამო. უმაროვის ადვოკატის განცხადებით, როცა მან თავისი კლიენტი საპყრობილეში ნახა, იგი ტანზე გახდილი იყო და ვერ ახერხებდა ნორმალურად ლაპარაკს.

სამართალმოძებნელი აღნიშნავენ, რომ უზბეკეთის ხელისუფლება ხშირად იყენებს ფსიქოტროპულ პრეპარატებს იმ მიზნით, რომ პატიმრებისგან მიიღონ აღიარებითი ჩვენებები. მაგრამ ქვეყნის სამართალდამცველი ორგანოების განცხადებით, ისინი მხოლოდ და მხოლოდ კანონის ფარგლებში მოქმედებენ.

როგორც ცენტრალური აზიის რეგიონში მოქმედი მიმომხილველები აღნიშნავენ, გასული წლის მაისში ანდიჟანში მომხდარი სისხლისმღვრელი მოვლენების შემდეგ, უზბეკეთის ხელისუფლებას სდევნის ყველას, ვინც ღიად აკრიტიკებს მთავრობის მიერ განხორციელებულ პოლიტიკას.

მიმდინარე კვირას გაგრძელდება ასევე „მზიური უზბეკეთის“ მეორე აქტივისტის – ნადირა ხიდოიატოვას სასამართლო პროცესი, რომელსაც იმავე ბრალდებებს უყენებენ, როგორც უმაროვს.

ხიდოიატოვა დააპატიმრეს გასული წლის დეკემბერში, მას შემდეგ, რაც მოსკოვში გამართულ პრესკონფერენციაზე გააკრიტიკა უზბეკეთის მთავრობა. ამ ადამიანს არ აძლევენ ოჯახის წევრებთან და ადვოკატებთან შეხვედრის უფლებას.

უზბეკეთის პრეზიდენტმა ისლამ ქარიმოვმა ჯერ კიდევ 10 წლის წინათ დაარბია ოპოზიციური პარტიები. მაგრამ ქვეყანაში მაინც იზრდება ადამიანების უკმაყოფილება კორუფციისა და ცხოვრების დაბალი დონის, აგრეთვე, იმის გამო, რომ ხელისუფლება მკაცრად აკონტროლებს უზბეკეთის ეკონომიკას.

მოკლედ

თეთრი სახლი ცდილობს მიაღწიოს იმას, რომ ნასა-ს მეცნიერებმა არაფერი თქვან სათბობის ეფექტის საშიშროების შესახებ, რადგან მათი სამეცნიერო დასკვნები ეწინააღმდეგება ბუშის მიერ გაკეთებულ განცხადებებს, წერდა იტალიური „ლა რეპუბლიკა“. შეერთებული შტატების ხელისუფლებამ უკვე დაუწესა ცენზურა ფიზიკოს ჰანსენის სტატიებს, რომელიც ალბუ ხშირად აწვდის საზოგადოებას ინფორმაციას დედამიწაზე კლიმატური ცვლილებების შესახებ.

* * *

უკრაინის უზენაესი რადის იმ დეპუტატებს, რომლებმაც გადაყვანეს იური ეხანუროვის მთავრობა, იგი არალეგიტიმურად მიაჩნიათ. ხელისუფლება კი ემზადება ყველა იმ რესურსის ამოძრავებისთვის, რომლებიც მას მოუტანენ გამარჯვებას 26 მარტის არჩევნებში, განაცხადა რუსეთის გაზეთ „იზვესტიისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში უკრაინის უზენაესი რადის სპიკერმა ვლადიმერ ლიტვინმა.

* * *

ნიგერიაში გაათავისუფლეს „ჭელის“ ოთხი გატაცებული თანამშრომელი. გუშაგარეთის, ამბრიკის, დიდი ბრიტანეთის და ჰონდურასის მოქალაქეები 11 იანვარს გაიტაცეს ეთნიკური დაჯგუფების – „ნიგერის დელტის გათავისუფლებისთვის მებრძოლი მოძრაობის“ მოთარეშეებმა. გამტაცებლები აცხადებენ, რომ ეს არის მათი მხრივ კეთილი ნების გამოვლინება.

◎ დედაქალაქი

იყიდება სინდის-ნამუსი, რა იქნება შემდეგ?

„საქართველოს რესპუბლიკამ“ წამოიწყო დისკუსია დედაქალაქის ერთ-ერთი ყველაზე გამორჩეული ტერიტორიის – რიყის როლსა და ფუნქციაზე, არქიტექტურულ სახესა და ესთეტიკაზე. გამოუცდელობით არქიტექტორ ვახტანგ დავითაიას ორი წერილი – „რიყე დიდი არქიტექტურული ზეიმის ღირსია“. ცნობილმა არქიტექტორმა შემოგვთავაზა ამ ტერიტორიის ფუნქციური და არქიტექტურულ-სივრცეობრივი ორგანიზაციის რადიკალურად ახლებური ხედვა. დღეს ვაძლევთ ჟურნალ „ოფეროვნის“ მეცნიერებათა დოქტორის, პროფესორ დავით ანდრიაძის წერილს, რომელიც უთუოდ საჭურადღებო გამოზმურებაა დედაქალაქის ბოლო ხანს ასე ბავრცელებული „პრივატიზაციის“ ერთი კონკრეტული ფაქტის გარშემო.

თბილისის არქიტექტურაზე ქალაქდოა გრძელდება. მოხდა ის, რაც დღევანდელი ხელისუფლებისთვის ასე ნიშანდოდლეივია: ქვეყნისა და დედაქალაქის თავკაცები მნიშვნელოვანი, მგრძნობიარე, სტრატეგიული პოლიტიკის გადაწყვეტილებას გაურბიან ყოველგვარ დიალოგს, განსჯას, ეროფიციების შეჯერებას, პროფესიონალთა აზრს და კვლავაც ძალისმიერ, ერთპიროვნულ გადაწყვეტილებას ამჯობინებენ. უმეწყალოდ ითელება ანგონი, დემოკრატიისა და ჯანსაღი თანაცხოვრების ელემენტარული წესი.

თბილისის ახალი საერთაშორისოაეროვაგზლის შენოგაზე ფოკუსმოოგვრელი „ტენდერების“ გამოცხადების შემდეგ, კიდევ ერთი საკვირველი ფარსი თამაშდება. ვიდრე ჩვენი არქიტექტორები და თბილისელები არკვევენ თუ როგორი იქნება რიყის მომავალი, თბილისის მერიამ გამოაცხადა კონკურსი რიყის უზარმაზარი ტერიტორიის (43.350 კვ.მეტრი მიწის ნაკვეთის ერთ-ერთ საკუთრებაში გადაცემის შესახებ.

შეგახსენებთ: საზოგადოებრივი და პროფესიული აზრის იგნორირებით, მერიამ ახლახან გაკეთდა საოცნებო ძალაქ „მზიურის“ დიდ ნაწილს სარეკრიაციო ზონის სტატუსი შეუცვალა და მას საზოგადოებრივ-საძმიანი (კოეერციულიძ ზონის სტატუსი მიანიჭა. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ „მზიურის“ ცენტრში აღმოცენდებიან მრავალსართულიანი ოფისები, საცხოვრებელი სახლები და სასტუმროები. ყოველივე ეს პრინციპიულად ცვლის „მზიურის“ ადრინდელ სტატუს. როგორ გინდა საზოგადოება დაუჯერო, რომ ამგვარი ალოგიკური გადაწყვეტილებები მარტოოდენ ხელისუფლების უმეცრების და არაპროფესიონალიზმის შედეგია... მსგავსი გადაწყვეტილებების უკან გინეტური ბიზნესი, ანგარება და მოგხვეჭელოგა დგას.

მგლის თავზე სახარეგას კითხულოგდენო, ზუსტად ისეა ქართველ არქიტექტორთა საძმე. ისინი ათ წელიწადზე მეტია, მოუნოდებენ თბილისის ხელისუფალთ არ დაამახინჯონ დედაქალაქის ერთ-ერთი ყველაზე კოლორიტული უბნის – რიყის მომავალი. ბოლოს და ბოლოს, ერთი ოგიეტი ხომ მაინც უნდა გაკეთდეს ისეთი, რომელიც ისტორიას შეიმუნახავს ქართველ ხუროთმოძღვართა ინტელექტუალურ შესაძლებლობებს.

მართალია, რიყის გასხვისების კონკურსს აცხადებს ქ. თბილისის მიწის მართვის და განაკარგვის საკონკურსო კომისია, მაგრამ არა გვგონია, ის დამოუკიდებლად მოქმედებდეს. არქიტექტორთა საყოველთაო თვალსაზრისით, ეს კომისია ერთოგ დაბალი დონეა მსგავსი საკითხების გადაწყვეტისთვის. ან კიდევ: კომისიამ თუ ქალაქის მთავრობისგან, საკრებულოსგან, არქიტექტურის სამსახურისგან დამოუკიდებლად მიიღო ასეთი გადაწყვეტილება, ეს სამსახურებრივი უფლებამოსილების აშკარა გადაჭარბებაა, რისთვისაც კანონმა წინაშე პასუხი უნდა აგოს.

რიყის რეპრეზენტაცია

რიყე თბილისის ერთი მგრძნობიარე ზონათაგანია; ქალაქის სხეულის ერთი ყველაზე გამორჩეული „ეროგენული“ ნაწილი, რომელსაც ჩვენი დედაქალაქის ურბანულ რეალობაში, სამწუხაროდ, ვერ იძნა და ვერ მოიპოვა არქიტექტურულ-სივრცული სტატუსი. აქედან გამომდინარე, ის სტატუსკვო, ცოტა არ იყოს, მაუბული „ყოფაქცევის“ ოიეზი რომ დაუგკვიდრა რიყის, მუდმივად უხიმბეს „ფულიან ბიჭებს“ დაეუფლონ მას, თავისებურად გადაანაწილონ მისი მიმზიდველი „სხეული“.

დიახ, რიყე ის სიმბოლური სცენა, სადაც უკვე რახანია მიმდინარეობს სხვადასხვა ჯურის ბიზნესსუბიექტების ეკონომიკური ლტოლვების დაბაღდება.

ასეა თუ ისე, რიყე ჩვენს თვალწინ ყალიბდება როგორც თბილისის თავისებური, მე ვიტყოდი, მარგინალური აგორა, ჩვენი დედაქალაქის მულტიკულტურული სივრცის ერთგვარი დეცენტრირებული ველი.

თანამედროვე აგორა კლასიკურისგან იმით განსხვავდება, რომ აქ ადგილი არა აქვს არტიკულირებულ მეტყველებას; ერთი განკერძოებული არქიტექტურული ენის გატონობა რიყეზე გამორიცხულია. რაც შეეხება საკუთრივ რიყის. მიუხედავად აქ განლაგებული არაერთი კუსტარული „ხუროთმოძღვრული“ ოგიეტისა, მათში განთავსებული „ინდაკვების ცენტრებით“, უბანში სამპარისეგული სიწუმეა. სტიქიურად შეკოწიწებული დუქან-რესტორნები ინტერაქციული ურთიერთოგების ჩახშოგისკენ უფროა მიმართული, ვიდრე ცოცხალი დიალოგისკენ. ყოველივე ამის მიზეზი, ალბათ, ის უნდა იყოს, რომ სიმპათიის განცდა რიყის ტერიტორიაზე წმინდა ვიზუალურ დონეზე კი არ ხორციელდება, არამედ პირიქით, ნეგსით თუ უნეგლიეთ, ყველაფერი კეთდება იმისთვის, რომ ამ ბრძნობის გლოკირეგა მოხდეს. ყველაფრის თავიდათავი, ეტყობა, ისევ და ისევ, ის მოსაწყენი ერთფეროვნეგა, მონოტონურობა და მონოლოგიზმია, რომელიც გასაძანს არ აძლევს რიყის სტუმარს, ზინაურულად იბრძნოს თავი, როგორც საკუთარ სახლში, თუნდაც გარკვეული ხნით გაითავისოს რიყე, როგორც საკუთარი კულტურულ-სიმბოლური ინტერესის საგანი და არა როგორც „სხვისი“ ეკონომიკური ინტერესის ობიეტი.

ფაქტია, რიყე უნდა გახდეს, უფრო ზუსტად, ისევ უნდა იქცეს დედაქალაქის ურბანული სხეულის ცოცხალ ძსოვილად, ხოლო ამისთვის სულაც არ არის აუცილებელი მისი ჩახერგვა „მარადიული“, კონსტანტური არქიტექტურული მოცულობებით. ამ გაგებით, რიყე არქიტექტორთათვის შესაძლოა იქცეს მოცემულობად, რომელიც მუდმივი პროოვიცირებისაკენ უბიძგებს მათ შემოქმედებითი ფანტაზიის და წარმოსახვის გამაჭოლი მოქმედებისთვისაც განაწყოს.

რეპრეზენტაციის, როგორც ესთეტიკურ-კულტურული თამაშის პრინციპია ჩადებული ჩვენი ცნობილი ხუროთმოძღვრის, რუსთაველის პრემის ლაურეატის ვახტანგ დავითაიას მიერ შემოთავაზებულ პროექტში, რომელიც რიყეს განიხილავს, როგორც თეატრალურ სცენას და ემყარება არქიტექტურული სიტუაციის, კომპოზიციის, ატმოსფეროს, განწყობილების და სხვა ამგვარი აურატული ფაქტორების მუდმივ ტრანსფორმაციასა და ცვლებადობას. ამ გაგებით, არქიტექტურა განიხილება, როგორც მეტაგალოურ-გიოოლოგიური პროცესი და გულისხმობს მთლიანად სივრცის, ასევე ცალკეული არქიტექტურული ფორმების პერიოდულ ცვლებადობას.

თეატრი და არქიტექტურა (ხოლო შესაბამისად, თეატრალურობა და არქიტექტურულობაძ მხატვრული კულტურის განსხვავებული ფენომენებია, მაგრამ, მათი სინთეზი კულტურულ-ისტორიულად დროში გაბოცდილი მოვლენაა. ვფიქრობთ, ერთობ საგულისხმოა და ანგარიშგასაწევი რიყის განვითარების კონცეფციის ავტორის დეგულება, რომ „ისევე როგორც სპექტაკლის სცენოგრაფიას არ მოეთხოვება ანგარიში გაუწიოს თეატრალური დრამაზის არქიტექტურას, მის სტილს, ასევე, რიყე-სცენას არ მოეთხოვება კონტექსტი გარემოსთან, ატმოსფეროსთან, განწყობილებასთან. ის დროებითი და წარმავალია“.

დროებითობა და წარმავლობა, მართლაცდა, არქიტექტურის ერთი ეგზისტენციალური კოდთაგანია, რომელსაც, რატომღაც, ანგარიშს არ ვუწევთ. მეტიც, დარწმუნებული ვარ, რომ ხუროთმოძღვრება მარადიულობის სიმულაციის სფეროა, არადა დროებითისა და წარმავლობის განცდის გარეშე არქიტექტურა აკარგავს ცოცხალ ჯოტფურ-მითოსურ ხიბლს და უსულგულო მშენებლობად იქცევა.

ხსენებული პროექტი რიყეს წარმოგვიდგენს როგორც საკუთრივ სხეულს, ერთგვარ ტანს, რომელიც, ეოიგებს ნეგნისმიერ არქიტექტურულ-რეპრეზენტაციულ იდეას.

სხეული ორგანიზმი, ანდა მხოლოდ ორგანიზმი არ არის. ესაა არქიტექტურული კოდებისა თუ სოციოლეტეგების სისტემა, სიმბოლური სისტემა, რომელიც მეტწილად ეკონომიკური მანძანითაა ამოძრავებული. ეს „მანქანა“ არა მხოლოდ ეკონომიკურია თავისი არსით, არამედ ეკონომიურიც, ამგვარ ეკონომიას კი უნდა განსაზღვრავდეს თვით არქიტექტურული ფორმების რეპრეზენტაციული მოდელიც. მოდელი, რომელიც ერთჯერადი, დროებითი პრინციპით მოგვაწვდის რიყის სივრცულ ატმოსფეროს ხსენებული პროექტი რიყეს წარმოგვიდგენს როგორც საკუთრივ სხეულს, ერთგვარ ტანს, რომელიც, ეოიგებს ნეგნისმიერ არქიტექტურულ-რეპრეზენტაციულ იდეას.

ასეთი სივრცეში (თუ სივრცეებშიძ არა იმდენად გარემოსთან, რამდენადაც გარემოებასთან კონტაქტში უნდა შევიდეს და შეიცვალოს... მეტიც, რიყეზე მისული ადამიანი უნდა იქცეს გარემოების ადამიანად, როგორც ჯოსტმოდერნულ სუბიექტად. გარემოების ადამიანი კი, ჯან ბოდრიარს თუ დავიმოწმებთ, უკვე მესაკუთრე, ანდა სულაც საცხოვრისის მფლობელი კი არ არის, რამდენადაც გარემოს აქტიური გარდამქმნელი, ვისთვისაც სივრცე მოცემულობაა, გადასასწორებელი სტრუქტურა. და სწორედაც, ამ სივრცეზე კონტროლით უსარია ადამიანს საგანთა ურთიერთმიმართების ვარიანტები და შეაბაც, მივჯნებაზე ხდება. ადამიანი ასეთ სივრცეში (თუ სივრცეებშიძ არა იმდენად გარემოსთან, რამდენადაც გარემოებასთან კონტაქტში უნდა შევიდეს და შეიცვალოს... მეტიც, რიყეზე მისული ადამიანი უნდა იქცეს გარემოების ადამიანად, როგორც ჯოსტმოდერნულ სუბიექტად. გარემოების ადამიანი კი, ჯან ბოდრიარს თუ დავიმოწმებთ, უკვე მესაკუთრე, ანდა სულაც საცხოვრისის მფლობელი კი არ არის, რამდენადაც გარემოს აქტიური გარდამქმნელი, ვისთვისაც სივრცე მოცემულობაა, გადასასწორებელი სტრუქტურა. და სწორედაც, ამ სივრცეზე კონტროლით უსარია ადამიანს საგანთა ურთიერთმიმართების ვარიანტები და შეაბაც, მივჯნებაზე ხდება.

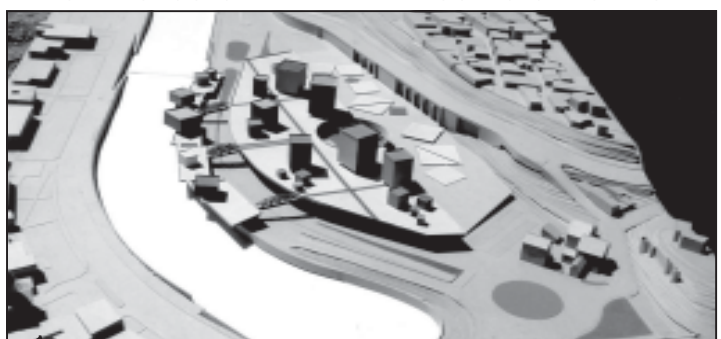

ამგვარ როლებს გვთავაზობს რიყის თეატრალიზებული ადაპტაციის ვახტანგ დავითაიასეული პროექტი, რომელიც, პირადად ჩემთვის, სულ მცირე, კულტუროლოგი ბრ ვლანში იმსახურებს აუცილებელ ყურადღებასაც და თანადგომასაც და თამამი პროფესიონალიზმის სვამს რიყის ჯერეოვანი ურბანული რეპრეზენტაციის საკითხს, რომელიც, იმედია, საკითხად (და საკითხავადაძ არ დარჩება.

დავით ანდრიაძე,
საქართველოს ეროვნული გალერეის არტ-დირექტორი, ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, კულტუროლოგი.

◎ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

დავითი და გოლიათი

დავოსში დასრულებული ყოველწლიური მსოფლიო ეკონომიკური ფორუმის ზოგიერთი მონაწილე დაინტერესდა, თუ რატომ მოხდა, რომ მიხეილ სააკაშვილმა ჯერ შეწყვიტა დავოსში ვიზიტი და დაბრუნდა თბილისში, შემდეგ კი კვლავ ჩავიდა შვეიცარიის ამ საკურორტო ქალაქში. და ეს მოხდა მაშინ, როცა საქართველოს მოსახლეობა იტანჯებოდა მოსკოვთან ენერგეტიკული დაპირისპირების გამო.

ამის მიზეზი ცნობილი გახდა საკაშვილთან ხანგრძლივი ინტერვიუს დროს. იგი შეეხო ჩვენთვის მანამდე უცნობ დეტალებს, კერძოდ, გვესაუბრა, რომ ცდილობდა ენერგეტიკული კრიზისის დაწყების პირველივე საათებში დაკავშირებოდა რუსეთის პრემიერ-მინისტრს და სხვა მოსკოველ სახელმწიფო მოხელეებს, თუმცა, ეს უკანასკნელნი არ დათანხმდნენ მასთან საუბარზე, და ამის შემდეგ სააკაშვილმა ეს ამბავი მოუთხრო „სი-ენ-ენ“-ის და „გი-ბი-სის“ ჟურნალისტებს.

ქვა, რომელიც დავითმა შეიკლება სტყორცნოს რუსეთის ენერგეტიკულ გოლიათს, არის ენერგეტიკული დივერსიფიკაცია. სააკაშვილი გვესაუბრა ასეთ სტრატეგიაზე, რომელსაც უკვე მნიშვნელოვნად შეამცირა რუსულ ელექტროენერგიაზე საქართველოს დამოკიდებულება – 80 პროცენტიდან იგი 30 პროცენტამდე შემცირდება ჰიდროელექტროსადგურების მშენებლობის გზით. აზერბაიჯანის შაჰ-დენიზის საბადოდან ახალი მილსადენის გამოყვანა კი საქართველოს მისცემს იმის საშუალებას, რომ 100 პროცენტის ნაცვლად მხოლოდ 50 პროცენტით დარჩეს დამოკიდებული რუსეთისგან გაზის მოწოდებაზე.

მიმდინარე წლის მაისში სააკაშვილი თბილისში გამართავს ევროკავშირ-ენერგეტიკული დარგის წარმომადგენელთა შეხვედრას, რომელზეც განიხილავენ სხვა იმ მილსადენებით სარგებლობის შესაძლებლობას, რომელიც რუსეთს არ ეკუთვნის.

ფრედერიკ კემპე.
„უოლ სტრიტ ჯორნელი“ (აშშ).

ჟაკ შირაკს პირდაპირ ეთერში ეხუმრნენ

საფრანგეთის პრეზიდენტი ჟაკ შირაკი ძალზე კმაყოფილი იყო იმის გამო, რომ კანადის ახლად არჩეული პრემიერ-მინისტრი მას ერთ-ერთ პირველს დაუკავშირდა ტელეფონით. თუმცა, შირაკის სიხარული ხანმოკლე აღმოჩნდა – გაირკვა, რომ საფრანგეთის პრეზიდენტს პირდაპირ ეთერში ეხუმრა ორი კანადელი რადიოწამყვანი.

მონრეალის „სი-ქი-ოუ-აის“ რადიოსადგურის დუეტი – სებასტიენ ტრუდელი და მარკ-ანტუან ოდეტი – ცნობილია „ნიღბიანი შურისმაძიებლების“ სახელით. მანამდე მათ ასევე „გაავცურეს ჰოლ მაკარტნი და ბონო, რომელთაც დიდძალი ფული იშოვა დონალდ ტრამპის უძარავი ქონებით, აგრეთვე, მოდელერალი ჯანეტ ჯექსონი და ბოლოფის ლეგენდა ტაიგერ ვუდსი.

თუმცა, პრეზიდენტებს ისინი აქამდე ვერ უგულავდნენ ასე მახუმრებას. „სახელმწიფოს მეთაურს ჩვენ პირველად ვეზუმრეთ, – თქვა ოდეტმა. კანადის ახალ პრემიერ-მინისტრს სტივენ ჰარპერს და ჟაკ შირაკს ჯერჯერობით არ უსაუბრიათ ტელეფონით, და დიპლომატიაზე დაწყებულ დარეკვებს ბოლოს ბოლო ეს, ეშოდა, როგორც ხედავთ, ყველაფერი კარგად გამოგვივიდა“.

შირაკი ძალზე თავაზიანი იყო. „მსურს მოგილოცოთ არჩევნებში გამარჯვება, – თქვა მან. – ჩვენს ქვეყნებს შორის ჩინებული ურთიერთობაა დამყარებული და მწამს, ყველაფერი ასეთივე სულისკვეთებით გაგრძელდება“.

სატელეფონო საუბრის დროს ოდეტმა დაიჩივლა, რომ ფრანგული გაზეთები მის შესახებ ათასგვარ სისულელეს წერდნენ. ამის პასუხად შირაკმა თქვა: „გაზეთებს ვერ დაუჭერ სისულელის წერას, ეს ხდება როგორცაფრანგეთში, ისე კანადაშიც“.

„მართალს ბრძანებთ, ბატონო პრეზიდენტო. გაუშარჯოს თავისუფლებას, თანასწორობას და ძმობას“, – განაგრძობდა საუბარს ოდეტი. ამის შემდეგ პრეზიდენტმა შირაკმა თავისი კანადელი „კოლეგა“ საფრანგეთში მიიწვია.

როცა ოდეტმა ეკითხა ფრანსუა შირაკს, ეს ერთი გულიანად გადაიხარხარა. „რას გააწყობ, ნეგისმიერ შემთხვევაში დარწმუნებული ყავხვიო, რომ ჩემი მეგობრობა კანადასთან და ახალ მთავრობასთან ნამდვილად არ არის ხუმრობა“.

„ბი-ბი-სის“ რუსული სამსახური

მოსკოვთან კონფლიქტის პირობებში, აფხაზეთის მიმართ საქართველო ხაზგასმულად რბილ პოლიტიკას ახორციელებს

(პირველი გვერდიდან)

საქართველოს ხელმძღვანელობის ახლებური მიდგომა გულისხმობს შემდეგს: თბილისი საჯაროდ გამოაცხადებს, რომ ხელს იღებს აფხაზეთის მიმართ იზოლაციონიზმის პოლიტიკაზე. როგორც საქართველოს სახელმწიფოს კანცელარიაში გვაცნობეს, თბილისი უკვე მიმდინარეობს თვისი არის მზად შეცვალოს პოზიცია აფხაზეთის მიმართ ისე, რომ ამ თვითაღიარებული რესპუბლიკის საზოგადოებას გაუჩნდეს გარე სამყაროში გასვლის რეალური შესაძლებლობა. ამასთან, თბილისში ნაზგასმით ალნიშნავენ, რომ ეს არანაირად არ ნიშნავს საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის პროგლემის მფლობელობის მოწესრიგების გეგმებზე უარის თქმას. პოზიციასთა დაახლოებას ამ ეტაპზე სასფუძვლად უნდა დაედოს „ნულოვანი“ ფაზა ბოდრიარსა და საამარი მოქმედების განუახლებელობის გარანტიების შესახებ.

თვით ირაკლი ალასანიას თქმით, აფხაზეთის მიმართულებით ფუფაოზა წარმართეგა ისე, რომ აფხაზეთი გახდეს „უფროხელმისაწვდომი“, ანუ, ამ რეგიონში განხორციელდეს რაც შეიძლება მეტი ჰუმანიტარული პროგრამა, უფროო ინტენსიური გახდეს კონფლიქტები არასამთავროო დონეზე, რათა თვითსალიარებული რესპუბლიკის მოსახლეობა დარწმუნდეს იმაში, რომ ქართველებთან ერთად სავსებით შესაძლებელია დემოკრატიული საზოგადოების შედგნა.

სოხუმთან ახალი ურთიერთობის დამყარების სტრატეგიის აუცილებლობა თვით ცხოვრებითაა ნაკარნახევი – 10 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში აფხაზეთის იზოლაციას არაფერი კარგი არ მოუტანია რესპუბლიკის მოსახლეობისთვის. როგორც კონფლიქტების მოწესრიგების საკითხებში საქართველოს სახელმწიფო მინისტრს გიორგი ხაინდრავს მიაჩნია, მოლაპარაკების პროცესი თბილისსა და სოხუმს შორის ნაკლებად ფუფქტიანია, სადღაც ოდ ყველაზე ძნელია ეს ბოლოს ეგა, რომელიც, ძირითადად, ქართველებითა დასახლებული, არ გადაჭრილა. „უკვე მერამდენე წელია ვერ ვახერხებთ თვითონ ისეთი პროგლემის დადაჭრასაც კი, როგორიც არის გალის რაიონში გაერო მეთვალყურეთა ოფისის განყოფილების ბახსა. ეს აუცილებელია იმისთვის, რომ როგორღაც ამინდ იყოს დაცული ადგილობრივი მოსახლეობა თვითაღიარებული რესპუბლიკის ძალოვანი სტრუქტურების, აგრეთვე, იქ მოთავსებული კონფლიქტები არასამთავრობო დონეზე, რათა თვითსალიარებული რესპუბლიკის მოსახლეობა დარწმუნდეს იმაში, რომ ქართველებთან ერთად სავსებით შესაძლებელია დემოკრატიული საზოგადოების შედგნა.

ეს ნაბიჯები ალასანიას თქმით, ეეფექტიანი ბრ ბოლოს ეგა, ეს ხდება ოდ ეგ ეგ ეგ

◎ ევრო-2008

სათვალავში არავინ გვაგდებს. იქნებ ასეც სჯობდეს

ეს ისეთი შემთხვევაა, როცა ვერც ფეხბურთის ეროვნული ფედერაციის ხელმძღვანელობას გაეგებინებინა ვინ ვინ და ვერც ძვეძნის ნაკრების მწვრთნელება – ამჯერად ქოქილა ფორტუნას უნდა დავეყაროთ, რომელმაც, ევრო-2008-ის შესარჩევი ეტაპის, მარილაც რომ, „სიკვდილის ჯგუფში“ საფრანგეთის, იტალიის, უკრაინის, შოტლანდიის, ლიტვისა და ფარერის კუნძულების გუნდებთან ერთად გაგვამწესა („გ“ ჯგუფიძ. გთავაზობთ ფეიერარის ძალაძ მინტრეში გამართული კენჭისყრის სრულ შედეგებს:

„ა“ ჯგუფი. პორტუგალია, პოლონეთი, სერბეთი, ბელგია, ფინეთი, სლოხეთი, აზერბაიჯანი, ჰაზახეთი.

„ბ“ ჯგუფი. საბერძნეთი, თურქეთი, ნორვეგია, ბოსნია, უნგრეთი, მოლდოვა, მალტა.

„დ“ ჯგუფი. ჩეხეთი, გერმანია, სლოვაკეთი, ირლანდია, უელსი, კვიპროსი, სან-მარინო.

„ე“ ჯგუფი. ინგლისი, ხორვატეთი, რუსეთი, ისრაელი, მსტონეთი, მაკედონია, ანდორა.

„ვ“ ჯგუფი. შვიდეთი, ესპანეთი, დანია, ლატვია, ისლანდია, ჩრდილოეთ ირლანდია, ლიხტენშტაინი.

„ზ“ ჯგუფი. ჰოლანდია, რუმინეთი, ბულგარეთი, სლოვენია, ალბანეთი, ბელორუსია, ლუქსემბურგი.

„ჯვაროსანთა“ მოგებასა ვეტოდეთა გაჯადამიდე, სფფ თავკაცობა აწი მაინც ვერ დაიწუწუნებს – კომერციულად არახელსაყრელ ჯგუფში მოვხვდითო – დაგვითანხმებენთ, ფრანგთა და იტალიელთა (სხვებზე რომ არაფერი ვთქვათ) მონაწილეობით გამართული მატჩების ირიდანირე ტელეეპორტაჟებისათვის სოლიდური

შემოსავლების მილების იმედი შეგვინლია ვიქონიოთ.

აქამდე ჩვენი გუნდი ფრანგებს, შოტლანდიელებსა და ფარერის კუნძულელებს სანაკრეკო დონეზე ჯერ არ შეხვედრია, დანარჩენებთან კი ასეთი გალანსი აქვს:

საქართველო – იტალია. 0 მოგება, 1 ფრე, 3 წაგება.

საქართველო – უკრაინა. 0 მოგება, 2 ფრე, 4 წაგება.

საქართველო – ლიტვა. 3 მოგება, 1 ფრე, 1 წაგება.

აქვე გაუწყებთ, რომ „გ“ ჯგუფის ალენდარს გოგოლეგი 9 თეგერვალს პარიზში შეათანხმებენ, ახლა კი გაეცანით კენჭისყრის საზეიმო ცერემონიალის შემდგომ გამოთქმულ მოსაზრებებს:

ნოდარ ახალკაცი: – საკმაოდ რთულ ჯგუფში მოეხვედით. საფრანგეთზეადაიტალიაზე კოფეტბარის გაკეთებაც კი ზედმეტია. ასევე კარგი გუნდი ჭყავს უკრაინასაც და, ალბათ, შოტლანდიასთანაც გაგვიჭირდება. ეგ კი არა, ფარერებს რომ აუბასაიდერად თვლიან, მე ასე არ ვფიქრობ. თანადგომდროვე ფეხბურთში ყველა ფერია მოსალოდნელი და ხელწამოსაკრავ ძალას არც კუნძულელები წარგოადგენენ. მიუხედავად ამისა, ფარ-ხმლის დაჯრას არ ვაპირებთ და შევეცდებით ღირსეულად ვიასპარეზოთ.

კლაუს ტოპიოლერი: – ვფიქრობ, შესანიშნავ ჯგუფში მოვხვდით. ძალიან ძნელი მეტოქეები გვეყოლებიან. მათგან ასმი წლეულს მსოფლიო ჩემპიონატზე ითამაშეს, რაც უკვე ყველაფერზე მეტყველებს. ყველაზე მეტად ჟოტლანდიელებთან მოხვედრაგ გამახარა – მოგეხსენებათ, „ჰემპდენ პარკთან“ დიდებული მოგონებები მაკავშირებს (2002 წლის ჩემპიონთა ლიგის ფინალს გულისხმობს). დარწმუნებული ვარ, საქართველოს ნაკრები ისევე კარგად იასპარეზებს გლაზგოში, როგორც ოთხი წლის წინათ ჩემმა დამოძღვრილმა „ლეგერკუზენმა“ ითამაშა.

რაინერ ზომენეში (საფრანგეთი): – ძლიერი და სუსტი ჯგუფში არ არსებობს – ასეთია ჩემი პოზიცია. ყველაფერი ჩვენზეა დამოკიდებული – თუ კარგადვითამაშებთ, ფინალურეტაპზე გასვლა არ უნდა გაგვიჭირდეს. გამახარა იმ ფაქტმა, რომ იტალიელებთან მოგვიწევს დუელი – აპენინელებთან ბრძოლა ყოველთვის სასიამოვნოა.

მარჩელო ლიპი (იტალია): – საკმაოდ რთულ ჯგუფში მოვხვდით. საფრანგეთი, უკრაინა, შოტლანდია ის გუნდები არიან, რომელთა დამარცხებაც ყოველთვის დიდ სიძნელეს წარგოადგენს. ამ ეტაპზე მეტს ვერაფერს მოგახსენებთ.

ოლეგ ბლოხინი (უკრაინა): – ტრადიციულად, შესარჩევი ციკლის წლისწყრისას უკრაინის ნაკრებს არასდროს უფართლებდა. თუმცა, ამჯერად მოვახერხეთ და მსოფლიო ჩემპიონატზე მაინც გავედით. ჩვენი დვიეზია – პატივი ეცი შენს მეტოქეს, ოლოდ არ შეეეშინდეს. მუნდიალზე ჩვენი თამაში სწორედ საძმისადმი ასეთმა მიდგომამ განაპირობა და მომდევნო შესარჩევ ეტაპსაც ამ პრინციპით წარვმართავთ.

უოლტერ სმიტი (შოტლანდია): – საფრანგეთის, იტალიისა და უკრაინის ნაკრებები ჩვენს ძვეჯგუფში ფავორიტებად მოიაზრებიან და მეც ასე ვფიქრობ, თუმცა ფუქლებელი არაფერია და იმედი მაქვს, რომ ევროპის ჩემპიონატზე თამაშის შანსი ჩვენც მოგვეცემა.

ალგიმანტას ლიუბინსკასი ლიტვა: – ყველაზე მეტად იმ ფაქტმა გამახარა, რომ „ა“ ჯგუფში არ მოვხვდით. სადაც სამი პოტსაბაჭოური ნაკრები ბამოსაწყლებენ. ბოლოს ეს ეს ეს ... ეს ... ეს ...

საეკლესიო კალენდარი

ღირსი ეფრემ მცირე, ფილოსოფოსი

31 იანვარს ქართული სამოციქულო ეკლესია იხსენიებს ეფრემ მცირეს, რომელიც იყო მწერალი, მთარგმნელი, დიდი ქართველი საეკლესიო მოღვაწე. მან კონსტანტინოპოლში მიიღო ბერძნული განათლება.

ეფრემი შავ მთაზე დაემოწაფა საბა თუშარელს, ანტონ ტბელს, ეფრემ ოშველს, არსენ იყალთოელს, სტეფანე ჭულაველს, მღვდელ გაბრიელს და სხვებს.

ეფრემმა შეძლო საკუთარი თეორია და სისტემა მთარგმნელობითი საქმიანობისა, ამ თეორიას სამი ასრულებითი ნიშანი ახასიათებს: პირველი – თხზულება უნდა ითარგმნებოდეს დედნიდან, მეორე – შესრულებული თარგმანი ზედმიწევნით ზუსტი უნდა იყოს და მესამე – თარგმანზე დართული უნდა იყოს სპეციალური კომენტარები...

ეფრემ მცირის ორიგინალურ ნაშრომთაგან გამოირჩევა „უწყებანი მიზეზსა ქართველთა მოქცევისასა, თუ რომელთა წიგნთა შინა მოიხსენიების“.

ბერძნული წყაროებით ასაბუთებს ეფრემი ქართველთა შორის წმინდა ნინოს ქადაგების შესახებ, კათოლიკოსთა ხელდასხმისა და მირონის კურთხევის ნეგართვის მოპოვების თარიღს.

ეკლესიისა და ერის წინაშე დამსახურებისთვის მართლმადიდებლურმა ეკლესიამ ეფრემი, წმინდანად შერაცხა.

მოამზადა
გიული ლიპარტიამ

SOS!

რატომ არ იყიდება ყველგან „საქართველოს რესპუბლიკა“?

ჩვენი გაზეთის გამავრცელებელთა საჭურადღებოდ!

„საქართველოს რესპუბლიკის“ მკითხველები, ეს უკვე მერამდენედ, გულწრფელად და პრინციპულად შეგვახსენებენ, რომ გაზეთის გამავრცელებლები ბევრგან თავს არიდებენ ამ მართლაც სანდო, აკადემიური, გაწონასწორებული, ტრადიციული, ყოველდღიური გამოცემის გაყიდვა-გავრცელებას.

მიზეზად ერთსა და იმავეს ასახელებენ: გაუყიდავ ეგზემპლარებს უკან არ იბრუნებენო!

ძვირფასო გამავრცელებლებო! – „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია და გაზეთის გამომცემელი შპს „თანადგომა-1“ კარგა ხანია ყველა გაუყიდავ ეგზემპლარს უპირობოდ იბრუნებს უკან. ამიტომ, უმორჩილესად გთხოვთ, მოითხოვეთ მეტი და მეტი „საქართველოს რესპუბლიკა“. თუ მოპკლებთ ჩვენს ერთგულ მკითხველს ამ მართალი, პრინციპული, გამართული დედაქართულით შეძღნილი გაზეთის წაკითხვის საშუალებას.

გაუყიდავ ეგზემპლარებს კი, თბილისშიც და ქუთაისშიც, გათუმშიც და ოზურგეთშიც, ზუგდიდსა და სენაკშიც, ბორსა თუ თელავშიც, ყველგან, მთელ საქართველოში, თითოეული გამავრცელებლისგან უკან დაბრუნებთ. თუ თქვენ ამის საშუალება არა გაქვთ, დაგვიკავშირდით რედაქციაში ტელეფონებზე: 98-96-33 ან 98-96-32 და ჩვენ უზრუნველყოფთ მათ დაბრუნებას.

კიდევ ერთხელ გთხოვთ, ყურად ილოთ ჩვენი თხოვნა. წარმატებული გამავრცელებლები წახალისდებიან.

გაგეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია, შპს „თანადგომა-1“

ზამთარია

მშობლები რომ ახსოვთ, ისეთ შვილებს გაუმარჯოთ!

კინოსცენარივით ამბავი, რომელიც გასულ კვირაში ნამდვილად მოხდა

სოლოლაკი. ძველთბილისური ეზო. ჩანს, რომ წუხელ ხვავრილად უთოვია. ჭინული ლოლუები ჩურჩხელებივით ჩამგრეხილებულნაძალიძ. ჭინავს..

შუშაბანდღიანი ბინის პირველი სართული. სახლში ორნი არიან – შუახანს გადაცილებული ცოლ-ქმარი საბანში გახვეულა. კაცს ღვიძავს. ადგომა ეზარება. წუხელ დენი გამოირთო და ვინ იცის, როდის მოვა. გაზიც გაიითიშა, შეშაც შემოელიათ. ჰენსიის ფულიც ფაფუ... ვაუქშვილი ცალკე ცხოვრობს ცოლ-შვილით, მაგრამ გამოვილის დღეს?.. წესიით უნდა მოვიდეს, იძინებ შვილიშვილიც გამოიყოლოს... თუმცა, არა, არა, არ გაუცივდეს ბავშვი ამ თოვაში და უტრანსპორტოებში...

კაცი დგება, ხვლეკ-ხვლეკებით, ნელ-ნელა იცვამს, ცოლიც იშმუშნება, ელვიძება. „ნიკო, გადი საბურთალოზე და მოგცემს ნოდარი შეშის ფულს.. ასე, რაფერ უნდა ვიყოთ?..“

„აბა, ნახე ერთი, გაიხედე გარეთ რამხელა თოვლი დევს.. ალბათ ტრანსპორტიც არ მოძრაობს.. ფეხით ჩავიდე საბურთალოზე?.. დავვარდები სადმე და გეტირება ყოფა“, – გუზლუნებს კაცი, – „რაღაცა გამოჩდება, ღმერთია მოწყალე... ნავთძურაში, მგონი, არის ცოტა ნავთი, ჩაის ავადუღებ“.

„კი, კი, მე ავდგები და დავადგამ“ – ძალი საწოლს აჭარაჭუნებს, წამოდგომას აპირებს.

* * *

ნიკო ბინაში შესასვლელი კარებიდან ეზოს ჭიშკრისკენ ნიჩბით თოვლს კვლავს. მეორე სართულიდან მეზობელი ესალმება: „როგორა ხარ, ნიკო!“ „ეიფას გაუმარჯოს!.. ვფიზიკურ ჩემზე უარესს... ნეტარი დენს ჩართავენ?... ტელევიზორში ხომ არაფერი უთქვამთ?“. „არ ვიცი, არ მოგის მენია.. ტელევიზორში, იცოცხლე, იმედს გვაძლევენ“.

ნიკოგაკვლას ამთავრებს, ტროტუარზე გადის, ქუჩაში სიწყნარეა. გვერდით უცაბტრფოძალლგაჩერდნა, ნიკოთვალს აყოლებს და მოულოდნელი ბრალგანსახე უფეფდება – ტროტუარზე ვეებერთელა აკაციის ხეწაუცდენია წუხანდელ თოვლს.

ნიკოს სიხარულით სახე უნათდება: „ხომ ვთქვი, ღმერთია მოწყალე-მეთქი“.

* * *

ნიკო და მისი ორი მეზობელი აკაციის ხეს უტრიალებენ. ტოტებს ჭრიან, ჩეხავენ და იქვე აწყობენ.

„სამჯერ დავრეკე მერიაში, გამწვანების განყოფილებაში, გამგმარია ჩვენს ქუჩაზე აკაცია, წააძცევს ძარი და ვინმეს რამეს მოსწევს, მოდით, მოჭერითმეთქი.. სულზე არ მოგისწრო?.. ალარც შეშა მიმწდეს, ალარც ფული..“, – ამბობს ნიკო. „მალარიჩი შენზეა, მალარიჩი“, – ეუსაუბება ახალგაზრდა კაცი და მოზრდილ ტოტს ნაჭახნილ აპობს.

„რად უნდა მაგას ლაპარაკი.. კაი კახური ჭაჭა მაქვს.. ცოტა ყვლი, ცოტა ბამიდვრის მწნილი.. მგონი შაშხინ მოეძევება ნელის...“

„რალაცეებს ჩვენ გივუმატებთ. ნუგეშინია“, – ეუბნება მეორე, სპორტული ძუდი ყურეგამდე რომ ჩამოუფშატია. .. მეზობლების ბიჭები, ათი, თორმეტი ნლის ყმაწვილები თავს წამოადგნენ, თვალს ადევნებენ უფროსების საქმიანობას. „ბოთიკო, გაგუ, მოდი, შენ გაზრდას, რამდენიმე დერი შეშა წაულიდნელი გვიმოს.. არ გაგვეყინოს კაცო“, – ეუბნება ნიკოერთ-ერთ ყმაწვილს. ისიც უმალ იწყობს მალავზე შეშას, დანარჩენებიც მიცვივდებიან, ფაცურფუცობენ, გასავზინჭობენ, გაკრდზე ისუტფენ ნაჭრებს და მიაქვთ.

„ჩემთანაც ჭიტანაა, ბიჭებო“.. და მერე გაძეინფიმთ, იცოდეთ!“, – ხმას ადევნებს ყმაწვილებს საორტულ ეკონი.

* * *

შუა ეზოში ცეცხლი გუზგუზებს. სახლდახლო გაგიდია გაგლილი, ზედ რამე-რუმე საჭმელები აწყვია, იქვეა არყინი ბოთლი. მეზობლები – ათეოდე კაცი – ახალგაზრდა, ხანშეშესული – მაგიდასთან დგანან, ზეზეულად ფეეფცევენიან, საარაყე ჭიქებს ერთმანეთს უჭახუნებენ და დიდი ჭიქებიით კი ლიმონათს აყოლეებენ.

ისმის: „ჩვენს მეზობლობას გაუმარჯოს!...“, „თბილისს გაუმარჯოს!..“, „ღმერთის წყალობა არ მოგვეშალოს!..“

ახალგაზრდა კაცი უახლოვდებათ, ფეფით საცხე ტომარა მკერდზე მიუხუტებია და ნელ-ნელა აბიჯებს, ფეხი რომ არ დაუცდეს გადათოვლილ ბილიკზე. „ეა, ნოდარს გაუმარჯოს... დაგაგვიანდა, მამაფეფნა მუქთად ითოვა ფეფა“, – ეუბნება ერთ-ერთი მეზობელი.. ნოდარ ფეფით საცხე ტომარას ბინის კარებთან აყუდებს და მეზობლებთან მიდის. არყით საცხე ჭიქას აწვდიან. ნიკოს კმაყოფილი სახე აქვს. „სანაგ შენ მოხვიდოდი, ღმერთმა უწყალობა მაგაფეფნეს ფეფა“, – ამბობს რომელილაცა და აგრძელებს: „კაი ბიჭი ხარ, ჩემო ნოდარ.. მოდით, მეზობლებო, მგმგლები რომ ახსოვთ, ისეთ ფეფილებს გაუმარჯოთ!“

„გაუმარჯოთ!“ – ეთანხმებიან მეზობლები.

ცეცხლი კი გუზგუზებს.

ვილენ მარდალეიშვილი

გახსენება

ზაქარია ხუროძე

ერთი წელია, რაც ჩვენს შორის ალარ არის გამოჩენილი მუსიკოსი, საქართველოს სახალხო არტისტი, დირიჟორი, პროფესორი ზაქარია ხუროძე (1925-2005ძ.

ბატონმა ზაქარიამ დიდი და შინაარსიანი შემოქმედებითი გზა განვლო. იგი გახლდათ ქალზე მრავალმხრივი, ფართო მხატვრული ინტერესების მქონე მუსიკოსი. თბილისის კონსერვატორია მან ორი განხრით დაამთავრა, როგორც კლარნეტისტმა და მუსიკისმცოდნემ, ხოლო მოსკოვის კონსერვატორიის ასპირანტურა როგორც დირიჟორმა. სწორედ დირიჟორობა გახდა ზ. ხუროძის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის მთავარი საქმე, სადაც მან ღრმა კვალი დატოვა ქართული საშემსრულებლო ხელოვნების ისტორიაში და ფართო საზოგადოებრივი აღიარებაც მოიპოვა. საკმარისია ითქვას, რომ იგი მრავალი წლის განმავლობაში გახლდათ საქართველოს სახელმწიფო სიმფონიური ორკესტრისა და რადიო-ტელევიზიის სიმფონიური ორკესტრის მთავარი დირიჟორი, კარგა ხანს მუშაობდა თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის დირიჟორად. მისი რეპერტუარი ვრცელი და მრავალმხრივი იყო და ფეიცავდა მსოფლიო მუსიკალური კლასიკის მრავალ ნიმუშს. დასაფასებელია ბატონი ზაქარიას ღვაწლი ქართული მუსიკის პროპაგანდის საქმეში. იგი გახლდათ ქართველ კომპოზიტორთა მრავალი ახალი ნაწარმოების პირველი და შესანიშნავი შემსრულებელი. დაუვიწყარია, მაგალითად, მის მიერ შ. მშველიძის, ა. მაჭავარიანის, ო. თაქთაქიშვილის, ა. ჩიმაკაძისა და სხვათა ნაწარმოებების ნიჭიერი და ღრმა ინტერპრეტაციები. წლების განმავლობაში პროფესორი ზ. ხუროძე მუშაობდა თბილისის კონსერვატორიის საოპერო სტუდიის დირიჟორად, სადაც განახორციელა მრავალი დადგმა, აღზარდა ახალგაზრდა მოყვარულთა თაობები. იგი ავტორია ორი ჩინებული წიგნისა: შ. მშველიძის „ზვიადაურის“ საშემსრულებლო ექსპოზიცია და „სიმფონიურ სამყაროში“, რომელიც საქართველოს მუსიკალური ცხოვრების თავისებური მატიანეა გასული საუკუნის მეორე ნახევარში. ბატონმა ზაქარიამ გამორჩეული ადგილი დაიმკვიდრა ქართული მუსიკის ისტორიაში, ხოლო თავისი შესანიშნავი პიროვნული თვისებებით და უვიწყარი მოგონებებები დატოვა თანამედროვეთა შორის.

გულბათ ტორაძე

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ ჟურნალისტები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ჩვენი მეგობარი და წლების განძილზე ჩვენი გაზეთის აქტიური თანამშრომელი, ჩინეზული პროფესიონალი, ფარად დახვეული გემოვნების მთარგმნელი და სტილისტი, საუკეთესო ადამიანური თვისებებით გამორჩეული ქალბატონი

ლია გოგიშვილი

და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

შვილები ნონა, თეგიზ აფხაძეები, შვილიშვილი ნინო, შვილიშვილის შვილი ანა, სიძე გიორგი კვაჩიძე, დისწულები სესილი კილაძე, მარინე გოგინაშვილი, ძმისწულები დოდო, მედიკო, მარიკა, კოტე, ზურა ლაცაბაიძეები ოჯახებით, ნათესავები, ახლოლები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ქეთევან კონსტანტინეს ასული ლაცაბაძე

პანაშვიდი 31 I, 1 II, 17 სთ. გამოსვენება 2 II, 14 სთ. ალ. ყაზბეგის გამზ. 10 (მე-2 სადარბაზოძ.

შვილები დოდო, ლალი გაღდავაძეები, და თალიკო, ძმა ჭოლა ხოფერიები, შვილიშვილები ლედი, ნინო ბარამიძეები, თამთა გურგენიძე, შვილთაშვილები ლედი, დოდო დავითინიძეები, სიძეები ჯუმბერ ბარამიძე, ვაჟა გურგენიძე, მამუკა დავითინიძე, მძახლები ნუნუ, უშანგი გურგენიძეები, ძმისწულები ციცო, თენგო ხოფერიები, დისწულები ვერიკო, თემურ ურუშაძეები ოჯახებით იუწყებიან

ნაზი თეოდორეს ასული ხოფერია-გაღდავაძის

გარდაცვალებას

პანაშვიდი 31, I, 16 სთ. გამოსვენება 2 II, 14 სთ. მისამართი ვაჟა-ფშაველას გამზ. მე-7 კვ. მე-5-ბ კორპ. მე-3 სადარბაზო.

ცისანა კორკოტაძის ოჯახი ღრმა მწუხარებას გამოთქვამს, რომ გარდაიცვალა

გედი ცხოვრებაშვილი

და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ი. ფალავას სახელობის პედიატრიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის სამეცნიერო საბჭო და თანამშრომლები, საქართველოს პედიატრთა სამეცნიერო ასოციაცია, საქართველოს ბავშვთა კლინიკური ალერგოლოგიისა და იმუნოლოგიის ასოციაციაა ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

გედი ცხოვრებაშვილი

და დიდ სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ალეკო ალავიძე, ანზორ ბაბუხადია, ზურაბ ბანძელაძე, ირაკლი გუკია, ავთანდილ კორძაძე, ბესიკ მიძელაძე, თორნიკე ნოზაძე, მურთაზ უგულავა, ოთარ ხურცილავა ღრმა მწუხარებით იუწყებიან თანაკლასელის, გამორჩეული ჟუთაისელი კაცის, ცნობილი ეძიმის

თეიმურაზ კვიტაშვილის

გარდაცვალებას.

დაკრძალვა 22 II, ჟუთაისში.

ხსოვნა

კარლო მეგრელიშვილი

ქალაქ თბილისის ინტელიგენციის რიგებს გამოაკლდა კიდევ ერთი გამორჩეული და ღვაწლმოსილი პიროვნება, თბილისის საპატიო მოქალაქე, ღირსების ორდენის კავალერი ბატონი კარლო მეგრელიშვილი.

თბილისში დაბადებულმა 17 წლის ასაკიდან დაიწყო მრეწველობის საძმაინობასა ქალაქმეურნეობაში, რომელსაც ემსახურებოდა თითქმის სიცოცხლის გოლოგდე. დიდია მისი დამსახურება თბილისის საქალაქმეურნეობის ცალკეული დარგების განვითარების საქმეში, ხოლო კაპიტალური მშენებლობისა და კეთილშენყობა-საქალაქო სამსახურების უფროსის და თბილისის საქალაქოს საბჭოს ალმასკომის თავმჯდომარის მოადგილის თანამდებობაზე ყოფნისას აქტიურად უწყობდა ხელს ქალაქისთვის მეტად მნიშვნელოვანი ობიექტების მშენებლობას. მისი უშუალო ხელშეწყობით აშენდა ისათი გამორჩეული ობიექტები, რომლისაც თბილისის მეტროლიტენი, სპორტის სასახლე, „დინამო“ სტადიონი, ფილარმონიის დიდი საკონცერტო დარბაზი, თბილისი-აეროპორტის ავტოსტრადა, მდინარე მტკვრის სანაპიროები, მნიშვნელოვანი მაგისტრალური გზები, მათ შორის ბაკურიანი-ბაკურიანი, ბარაზონის ხევის და ავჭალის გზატკეცილი და სხვა, მსხვილი სპორტული სოკეკულტურული დანიშნულების, ჯანმრთელობის დაცვის, განათლების და სხვა დიდმნიშვნელოვანი კომუნალური ობიექტები, გაფართოვდა საბინაო მშენებლობა.

ბატონი კარლო 1961 წლიდან არჩეული იყო ქ. თბილისის ყოფილი ორჯონიკიძის რაიონული საბჭოს ალმასკომის თავმჯდომარედ, სადაც 7 წლის განმავლობაში ენერგიის დაუზოგავად, ნაყოფიერად და უდიდესი წარმატებით იმუშავა, რის გამოც მოსახლეობის დიდ პატივისცემას და სიყვარულს იმსახურებდა.

კარლო მეგრელიშვილი იყო უმწიკლო და ჭუმანური თვისებებით აღსავსე, ამავე დროს უალრესად ჭრიცხიანული პიროვნება, რომელიც გამორჩეულ სანიმუშო და მისაბაძი თავდადებული შრომით, კაცთმოყვარეობით და კეთილშობილებით. ყველგან, სადაც იგი მოღვაწეობდა, თავმანინრეთ ემსახურებოდა თავის სამშობლოს და ხალხს, უშურველად უწვდიდა ხელს გაჭირვებაში ჩავარდნილ ადამიანებს.

იგი ყოველთვის განსაკუთრებულ მზრუნველობას იჩენდა ახალგაზრდა კადრების მიმართ, ენერგიულად ეხმარებოდა მათ მინდობილი საქმის დაუფლებაში, პროფესიის ამაღლებაში, უზიარებდა მათ მდიდარ გამოცდილებას და ცოდნას.

1941 წლიდან ბატონი კარლო 6 წლის განმავლობაში სამხედრო სამსახურში იმსახურებოდა, წარმატებით იგრძოდა მოსკოვის და სტალინგრადის მისადგომებთან და ასევე ომის დამთავრების შემდეგ, რუმორაც საარტილერიო ნაწილის მეთაური, ემსახურებოდა ჯარის ალმშენებლობის საქმეს.

1979 წლიდან თითქმის სიცოცხლის ბოლოდან ბოლოვამდე ქ. თბილისის მერიის აპარატში მთავარი სპეციალისტის, მრჩეველის და მთავარი მრჩეველის თანამდებობაზე, ამასთანავე, აქტიურად მოღვაწეობდა თბილისის ომის და ბრძოლის ვეტერანთა საბჭოს თავმჯდომარედ.

ბატონი კარლო დაჯილდოებული იყო მთავრობის 5 მედლით, მინიჭებული ჰქონდა საქართველოს დამსახურებული იწყინარის საპატიო წოდება, არჩეული იყო საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატად, ხოლო 1998 წელს მას მიენიჭა თბილისის საპატიო მოქალაქის წოდება. 1999 წელს კ. მეგრელიშვილი დაჯილდოვდა ღირსების ორდენით.

ქ. თბილისის მერია, მისი კოლექტივი და მრავალი მადლიერი პიროვნება დიდხანს და სათუთად შინახავს და პატივისცემით მოეკჭრება ბატონ კარლოს ნათელ ხსოვნას.

მეგობრები

სერგო კვიჟინაძე

ზამთრის სუსხიან დლეებში წავიდა ჩვენგან კეთილშობილი, გულითადი, თბილი და მოსიყვარულე მეგობარი, რომელთანაც გვაკავშირებდა მრავალწლიანი მეგობრობა.

ჩვენს გულებში კი დატოვა ტკივილი, მოუნელებელი სევდა.

ძალიან დაგვაკლდება მისი კეთილი, მუდამ მოდიმარი სახე. დაგვაკლდება მეგობარი, რომლისგან მხოლოდ სიკეთე და უსაზღვრო კეთილშობილება მოედინებოდა.

ჩვენო სერგო, არასოდეს დაგვიწყებენ ისინი, ვინც ოდესმე გიცნობდა.

კაცურად განვლე ცხოვრების ურთულესი გზა, არასოდეს ჭეშმარიტი გზიდან არ გადაგხვეულა, ერთი ნაბიჯი. გიყვარდა ძვეყანა, ხალხი და უფურველად იხარჯებოდი.

განისვენე მშვიდად, ვალმოხილილო ადამიანო, იცოდე, გვეხსომები, სანამ ერთ-ერთი ჩვენგანი ივლის ამქვეყნად.

მეგობრების ჯგუფი

მეულლე მედეა ახარხაძე, შვილები ბია, თინიკო, ნინო კვიჟინაძეები, რძალი თამარ თხელიძე, სიძეები ოთარ ვასაძე, ვალერი სულავა, ირაკლი აბუსერიძე, შვილიშვილები თეა კვიჟინაძე, ზურა, გურამ ვასაძეები, გიორგი ოთო სულავები, დისწული ნოდარ შუკაკიძე, მძახლები ბეტუშა, გიზო ვასაძეები, ეკა, თენგიზ აბუსერიძეები, ანიკო სულავა ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

სერგო გრიგოლის ძე კვიჟინაძე

პანაშვიდი 31. 01, 1 II, 16 სთ. გამოსვენება 2 II, 14 სთ. თბილისი, კანდელაკის 1.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია თანაუგრძნობს ბატონ არმაზ სანებლიძეს მძახლის

მიზეილ თეთრაშვილის

გარდაცვალების გამო.

ლარის კურსი

31 იანვრიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტების შემდეგი კურსები

ინგლისური გირვ. სტერლ.	1	3,1982	ლარი
აშშ დოლარი	1	1,8125	ლარი
ევრო	1	2,1904	ლარი
რუსული რუბლი	1	0,0645	ლარი.
აზერბაიჯანული მანათი	1	1,9804	ლარი.
სომხური დრამი	100	0,4036	ლარი.
უკრაინული გრივნა	10	3,5856	ლარი.
თურქული ლირა	1	1,3648	ლარი.
ირანული რიალი	1000	0,1990	ლარი.
ისრაელის შეკელი	1	0,3909	ლარი.
უნგრული ფორინგი	100	0,8728	ლარი.
რუმინული ლეი	10000	0,6089	ლარი.
პოლონური ზლოტი	1	0,5752	ლარი.
ბულგარული ლევი	1	1,1203	ლარი.
იაპონური იენი	10	0,1542	ლარი.
კანადური დოლარი	1	1,5764	ლარი.
ჩეხური კრონა	1	0,0776	ლარი.

ამინდი

დასავლეთ საქართველოში – მცირე მოღრუბლულობა, ჰაერის ტემპერატურა: დღისით $+2^0$ – $+5^0$, დამით -1^0 – -5^0.

აღმოსავლეთ საქართველოში – ღრუბლიანი ამინდი, თოვლი. ჰაერის ტემპერატურა: დღისით -2^0 – $+4^0$, დამით -8^0 – -3^0.

თბილისში – ცვალებადი მოღრუბლულობა, თოვლი. ჰაერის ტემპერატურა: დამით -9^0 დღისით $+3^0$.

ბათუმი – დ. $+2^0$, დ. $+5^0$; **სოხუმი** – დ. -3^0. დ. $+4^0$; **ქუთაისი** – დ. $+1^0$. დ. $+3^0$; **ოზურგეთი** – დ. $+2^0$, დ. $+4^0$, **ზუსტაფონი** – დ. -1^0, დ. $+4^0$; **რუსთავი** – დ. -8^0, დ. $+3^0$; **ფოთი** – დ. $+2^0$, დ. $+7^0$; **მესტია** – (თოვლი) დ. -16^0, დ. -10^0; **სტეფანწმინდა** – (თოვლი) დ. -15^0, დ. -9^0; **თელავი** – დ. -6^0, დ. $+1^0$; **გორი** – დ. -6^0, დ. $+2^0$; **ახალციხე** – დ. -10^0, დ. $+1^0$; **ბორჯომი** – დ. -9^0, დ. $+2^0$; **ცხინვალი** – დ. -3^0, დ. $+4^0$; **სამტრედია** – დ. -2^0, დ. $+8^0$; **ზუგდიდი** – დ. -2^0, დ. $+6^0$; **ჭიათურა –** დ. -6^0, დ. $+3^0$.

ხსოვნა

ლია გოგიშვილი

ღირსეულად იცხოვრა ლია გოგიშვილმა – სამოცდაათს ისე გადააბიჯა, უკან მიხედვისა არასოდეს შინებია. ორგოც წელი-წადს იმუშავა რედაქციებში – „საქართველოს ქალში“, „საქინფორმში“, „კოუნსტაში“ – ნერდა, თარგმნიდა, ასწორებდა; ბოლო წლებში რკინიგზის დეპარტამენტსაც დასდო ამაგი: აქართულებდა ტრადიციულად რუსულენოვანი სამსახურის ინსტრუქციებს (უინტერესოს და, იმავდროულად, უალრესად საჭიროს), ავლენდა, აცოცხლებდა და ამკვიდრებდა ქართულ სარკინიგზო ტერმინებს. ახსოვს ვინმეს?..

რთული ცხოვრება ჰქონდა – რთული, ბევრისთვის გაუგებარი ერთგული სიყვარულით, ღირსეული შვილის მოსწრების სიხარულითა და ცალადნატარები ულლის ბოლოდან გატანის შვებით განსთებული.

რა დარჩა ლიას ამ ქვეყანაზე? შესანიშნავი საგავშო მოთხრობები, საინტერესო თარგმანები, ადამიანებისადმი სიყვარულით აღსავსე ნარკვევები. დარჩა ქალიშვილი იკა ურუშაძე, დედასავით მომხიბვლელი, ნაზი და უტეხი, დარჩა ნაცნობ-მეგობრების თაყვანისცემა და სინანული, რომ, ალბათ, მაინც დავაკელით მთავარი, რითაც გვიდგას სული – ყურადღება, და კიდევ – ასოებით მისეული ქართული ტექნიკური ტერმინი, დღეს ურიცხვ სამსახურებრივ ცირკულარებსა და ინსტრუქციებში რომ არის გაბნეულ-ჩაკარგული.

... რამდენიმე ათეული წლის წინათ იშვიათმა მოქართულემ, ენათმეცნიერმა შანშე ასათიანმა, იმ დროს საქართველოს დეკანეზათა საბჭოს ქართული რედაქციის ხელმძღვანელმა, რომელსაც საბოდათი წელი შესრულებია და, თავისი მოწაფეების ჯგუფში მცხეთაში წაიყვანა და ჯვარზე დაადებინა ფიცი, რომ შულალტოდ ემსახურებოდნენ ქართული ენის სიწმინდის დაცვას. იმ მოწაფეებს შორის ლია გოგიშვილიც იყო, მაშინ – ახალგაზრდა, ქერა, ცისფერთვალება...

ლიას ის (და ბევრი სხვა, დაუდგენელიძ ფიცი სიცოცხლის ბოლომდე არ გაუტეხავს.

ღმერთმა გაცხოროს, დამეფიანთელში გამყოფოს, ჩვენო ლიკაკო.

მეგობრები

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
იბეჭდება გამომცემლობა „კოლორის“ სტამბაში, რკინიგზის ჩიხი, 20.

დამფუძნებლები – გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ თანამშრომლები

გამომცემელი – შპს „თანადგომა-1“
დირექტორი
თენგიზ კალანდაძე.
ძიზიყის ქ. №12,
ტ: 71-68-81, 899 797679

მთავარი რედაქტორი
რუსლან რუსია.
მორიგე რედაქტორი
ოთარ ტურაბელიძე.

ინდექსი 66434,
მისამართი: 0108, თბილისი,
მ. კოსტავას ქ. №14.
მთავარი რედაქტორი: 98-96-34.
მთ. რედაქტორის მოადგილეები: 98-96-33.
სარეკლამო განყოფილება: 98-96-32.

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაბეჭდილა ავტორთა ხარჯით. წერილებში მოყვანილი ფაქტების უტყუარობაზე პასუხს აგებენ ავტორები, რომელთა მოსაზრებებიც, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყობ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიები ნუ შემოგვთავაზებენ.